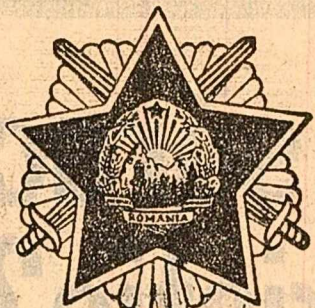

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7398

Marți 11 iulie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

ancheta economică la IMU - Medgidia și IP - Craiova

CE A URMAT DUPĂ SEMNALAREA SITUAȚIEI „CRITICE“

La jumătatea lunii ianuarie și sfârșitul lunii martie au fost semnalate, în două articole publicate în „Știința”, unele deficiențe organizatorice interne la întreprinderile de prelucrare din beton Craiova și întreprinderea mecanică de utilaje Medgidia. Este vorba de articolele „Consecvența unor anomalii economice care afectează productivitatea muncii” (13 ianuarie) și „Incompetența în conducerea uzinei are grave repercusiuni economice” (26 martie). Zilele trecute am vizitat din nou întreprinderile amintite, cu scopul de a reliefa schimbările care s-au produs pe parcurs, după cinci, și, respectiv, trei luni de la publicarea celor două articole.

Eforturile conjugate au dat roade

În încheierea articolului despre întreprinderea din Medgidia se arăta că „A devenit absolut necesar ca forul tutelar, care se face și el răspunzător de neajsurile care stăruie de mai multă vreme la întreprinderea mecanică de utilaje Medgidia, să ia, măcar în cazul al doispredzelele, măsurile organizatorice impuse de situație...”

un succes care deschide larg porțile fructificării posibilităților interne. Cum s-a acționat?

— Nu cred că am făcut ceva senzational pentru redresarea activității întreprinderii — a subliniat ing. Nicolae Filc, noul director al întreprinderii. Am pornit cu analiza critică a situației, sub toate aspectele ei, în fiecare atelier, secție și sector. Cunoșcând bine cauzele „bolii”, am reușit să găsim și antidotul lor.

— Au urmat apoi o serie de exemple care conturau un tablou de intensă și rodnică activitate în depistarea și mobilizarea rezervelor interne de creștere a producției și productivității muncii. Astfel, s-au purtat discuții cu toate formațiile de lucru, s-au făcut propuneri concrete de îmbunătățire a fluxului tehnologic, aprovizionării ritmice a locurilor de muncă cu scule, dispozitive și verificatoare, materii prime și materiale, de perfecționare a lansării fabricației, a programării interne. Și intrucât „boala”

Viorel SALAGEAN
Victor DELEANU

(Continuare în pag. a III-a)

Apariții ciudate pe cîmpia copilăriei

Marin PREDA

„Și deodată apărură prin griu și porumb, ciudate berze metalice, de mărimea unui cal, extrăgînd cu ciocul din pămînt, cu mișcări ritmice, un lucru de care reușiseră să dea și care rămînea invizibil pentru ochii noștri. Ce căutau aceste întrecuțări științifico-fantastice pe cîmpia copilăriei mele? Nicium om nu se vedea prin preajma lor și nu se auzea niciun zgomot care să le fie legătură cu vreun motor...”

— Și sînt multe berze de-astea prin griu?
— Foarte multe, zice! Sîntem o mare regiune petroliferă a țării.
— Și cum se mișcă? Ii mai întreb.

— De la rețea, zice, și îmi arată cu un gest rețeaua națională care se vede în zare pe pîloni ca niște turnuri înalte.

Le spun la revedere, în timp ce înaintăm împreună spre un loc deschis de adunare, de lângă acest mic oraș alături de agricultură și care am adăpostea cea mai curată dintre exploatare: nu făcea niciun zgomot, nu scotea niciun fum, aerul rămînea nestrîcat, iar somnul locuitorilor lui nu era încă turburat de trepidățiile marilor orase. El era un orașel, dar extrăgea acum din pămînt aur zis negru și în puțin timp va deveni mare; acum își trăia încă vremea idilic a mecanizării și industriei, după cum arăta și expresia de pe chipurile acestor petrolști pe care îi păream să care semăna cu foștii mei prieteni de pe cîmpia copilăriei: arătau veselii, le plăcea ce au ajuns, păreau să spună că felul lor de a-și câștiga și de a da un înțeles existenței era oricum superior celui de altă dată, iar minăria și conștiința de sine le sporise: cu o sapă la porumb putea să dea oricine, dar să întrețină o stație din acelea de pompare cine ar susține că poate chiar oricine? S-au pierdut apoi în marea mulțime care se adunase și curînd uralele lor aveau să se amestecă cu cele ale miilor de oameni veniți să întîmpine pe conducătorii de partid și de stat în vizită în regiunea București.

Ne apropiasem între timp de marginea micului oraș pe care îl puțin agricultor și mă așteptam să gădesc pe-aci străni, oameni care au adus acele instalații cu înfășurătoare de pasare și le-au vîrît în înima solului din care segeau ca niște adevărate intruchidări marșiene sînge de astă dată negru al pămîntului nostru, a cărui existență n-o bănușe nimeni. Căci noi vedeam în depărtare, cînd eram mici, la căderea serii, o flăcăuță uriașă care parcă înspăimînta liniștea cîmpiei cu zvonirile ei înalte și amenințătoare și cineva ne spusese că e o sondă care a luat foc și că numai pe-acolo pămîntul ascunde în el gazul și păcura. La noi crește griul și porumbul.

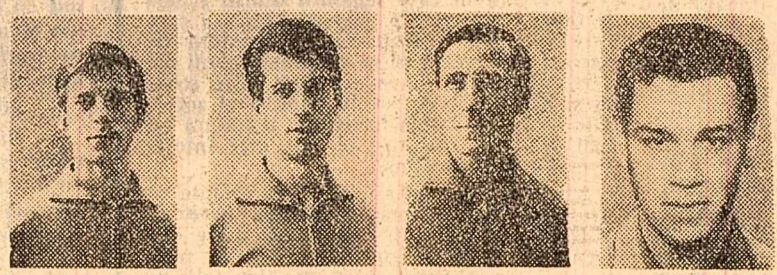
Erău într-adevăr străni. În saopete, cu caschete de apărare pe cap... Pînă m-am apropiat de ei, l-am recunoscut imediat, după semne tot atât de greu de descris ca și cele despre un prieten sau rudă, aveau privirea micșorată a celor care întîlnesc mereu soarele pe bolta neabstră a unui cer fără năstărcote, iar sursul gata pregătit să luminez întreaga figură dacă ar fi descoperit că ești unul care îi cunoști și știi că le place să riă, sau dimpotrivă să dea brusc trăsăturilor chipului lor gravitatea cucerită dacă ai fi fost un străin. Erău băieți din satul meu, pentru care, pe atunci, școala nu era la toți accesibilă și care se uitau încințați la literele roșii sau albastre care însemnau numele lor, scrise de mine cu creionul pe brațul pe care mi-l întindeau cu o plăcere nativă.

— Vă cunosc, le-am spus, ați lăsat recent din mîini sapele și sercerile și v-ați îmbrăcat în felul ăsta. În cit timp v-ați calificat?
— Îmi răspunde unul care semăna cel mai bine cu un altul de pe izlazul meu natal.
— În șase luni.
— Și la bază? îl întreb.
— Șapte clase, îmi răspunde el imediat.

După care sursul lui inteligent i se întinde pe chip și adăugă:
— Unii au și patru!
Adică n-au toți aceeași bază, dar au aceeași calificare?
— Și ați devenit acum toți orășeni?
— Nu toți, răspunde el în același fel, parcă ar fi vrut să spună că în chestia asta trăiește unde îi convine, unii la oras, alții tot pe la vechile lor gospodării...

NOI SUCESE ÎN PALMAREȘUL SPORTULUI ROMÂNESC ECHIPA ROMÂNIEI — CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA FLORETĂ MASCULIN

• O medalie de argint și două de bronz la „europenele” de lupte libere

Vești transmise în lumea întreagă — de la Montreal (unde s-au disputat campionatele mondiale de sorimă) și de la Istanbul (gazda campionatelor europene de lupte libere) — anunță că sportivii români au obținut strălucite succese. În cadrul probei de floretă masculin, echipa României (alături de I. DRIMBA, T. MUREȘANU, M. TU și I. FALB) a cucerit titlul mondial, disputînd în finală de reprezentativă U.R.S.S. În întrecerea celor mai buni luptători europeni de „libere”, FR. BOLA (categ. 87 kg) a cucerit medalia de argint, iar N. CRISTEA (categ. 87 kg) și F. COMAN (categ. 63 kg) medali de bronz.

ancheta socială Cum măsurăm APTITUDINILE

Atita vreme cît este firesc să ne sbatem să nu se risipească metalul, materialul de construcție, colile editoriale, sămintă pe oscar, curentul electric, timpul, este firesc să facem același lucru și cu inteligenta și cu aptitudinile oamenilor. S-ar putea calcula desigur cît valorează economia pe acest plan și cît risipa, dar calculul ne-ar satisface doar cu aproximativ o curiozitate de moment

Conf. univ.
Ursula SCHIOPU

deoarece inteligența și aptitudinile prin natura lor, se referă la incalculabila energie de creație umană, cu efecte extraordinare și greu previzibile.

Am în față note și însemnări pe marginea discuțiilor din ultima vreme purtate cu absolvenții ai examenului de stat din 1967. Bilantul unor discuții în momentele de integrare într-o profesie este întotdeauna plin de răspunde. Am înțeles și tineri și tinere care aveau rezultate bune la sfîrșitul anilor de facultate dar care aveau în atenție locuri de muncă cu totul diferite de pregătirea lor. Diploma constituia în unele din aceste cazuri o punte de pătrundere într-un loc de muncă și nu într-o profesie. Am semnalat rezultatele concentrate ale anchetei de mai sus nu atât pentru faptul că exprimă diversitatea unor reacții spontane legate de acordul probabil dintre reușita școlară și profesia aleasă, cît pentru faptul că mi-a prilejuit emoția unei surprize. Într-un material publicat în ziarul „Știința” din 17 ianuarie 1967 comendînd bilanțul a trei anchete despre motivele alegerii profesiei de către tineri pe o perioadă de 17 ani, semnalăm faptul

SOSIREA ÎN CAPITALĂ A CANCELARULUI FEDERAL AL REPUBLICII AUSTRIA, DR. JOSEF KLAUS

La invitația președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, luni dimineața a sosit la București cancelarul federal al Republicii Austria, dr. Josef Klaus, pentru a face o vizită oficială în țara noastră.

Înaltul oaspete este însoțit de dr. Lujo Toncic-Sorinj, ministrul afacerilor externe, Carl Bobeltar, secretar de stat pentru afaceri externe, dr. Eduard Chaloupka, șeful prezidiului Cancelariei federale, dr. Heinrich Haymerle, șeful secției politice din M.A.E., dr. Friedrich Meznik, șeful serviciului federal de presă, dr. Franz Karasek, șeful secției relații culturale cu străinătatea din Ministerul Federal al Învățămîntului, dr. Maximilian Falbi, consilier ministerial în Ministerul Comerțului.

Cancelarul federal al Republicii Austria a fost salutat cordial la coborîrea din avion de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, de Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Pe aeroport se aflau Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, Bucur Schiopu, ministrul industriei alimentare, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, Ion Cosma, președintele Sfatului popular al orașului București, conducătorii ai unor instituții centrale, generali și ofițeri superiori, ziaristi. Au fost de față dr. Johann Manz, ambasadorul Austriei la București, și Gheorghe Pele, ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena.

Pe clădirea aeroportului Băneasa erau arborate drapelele de stat ale României și Austriei.

Se întonează imnurile de stat ale celor două țări. Cancelarul federal al Republicii Austria și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România au trecut apoi în revistă garda militară de onoare aliniată pe aeroport.

Ospetelui i-au fost prezentate persoane oficiale venite în întâmpinarea sa. A avut loc apoi detalierea găzdi de onoare.

La sosire pe aeroportul Băneasa

Tinere fete au oferit ospetilor buchete de flori.

Intr-o mașină escortată de motocicliști, cancelarul federal al Republicii Austria și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România au părăsit aeroportul îndreptîndu-se spre reședința rezervată înaltului oaspete.

Vizită protocolară

Luni la amiază, cancelarul federal al Republicii Austria a făcut o vizită protocolară președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

ÎNCEPEREA CONVORBIRILOR OFICIALE

La Palatul Consiliului de Miniștri au început convorbirile oficiale între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și cancelarul federal al Republicii Austria, dr. Josef Klaus.

La convorbiri participă din partea română Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Gheorghe Pele, ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena, Mircea Bălanescu și Vasile Fleșcă, directorii în Ministerul Afacerilor Externe.

Din partea austriacă participă: dr. Lujo Toncic-Sorinj, ministrul afacerilor externe, dr. Carl Bob-

leter, secretar de stat pentru afacerile externe, dr. Johann Manz, ambasadorul Republicii Austria în România, dr. Eduard Chaloupka, șeful prezidiului Cancelariei federale, dr. Heinrich Haymerle, șeful secției politice din Ministerul Afacerilor Externe, dr. Friedrich Meznik, șeful serviciului federal de presă, dr. Franz Karasek, șeful secției relații culturale cu străinătatea din Ministerul Federal al Învățămîntului, dr. Maximilian Falbi, consilier ministerial în Ministerul Comerțului.

Convorbirile au continuat în cursul după-amiezii.

În cadrul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, a avut loc un larg schimb de vederi privind principalele probleme ale situației internaționale și dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări.

Dejun oferit de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a oferit luni un dejun, în saloanele Palatului Consiliului de Miniștri, în onoarea cancelarului federal al Republicii Austria, dr. Josef Klaus.

Au luat parte Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat și al guvernului, con-

ducători ai unor instituții centrale. Au participat persoanele oficiale care îl însoțesc pe premierul austriac.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și cancelarul federal al Republicii Austria au rostit toasturi. (Toastrutele se publică în pag. a V-a).

(Agenpres)

Telegramă

Tovarășului JUMJAAGHIIN ȚEDENBAL

prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole

Tovarășului JAMSARANGHIIN SAMBU

președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole

ULAN BATOR

Dragi tovarăș,

Cu prilejul celor de-a 46-a aniversări a victoriei revoluției populare mongole, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, transmitem Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Prezidiului Marelui Hural Popular și Consiliului de Miniștri ale Republicii Populare Mongole, poporului mongol și dumneavoastră personal un cordial salut tovarășesc și cele mai calde felicitări.

Oamenii muncii din Republica Socialistă România împărtășesc bucuria poporului mongol pentru realizările obținute pe calea construirii socialismului și îi urează din toată inima noi și importante succese în dezvoltarea economiei și culturii, creșterea bunăstării celor ce muncesc, pentru prosperitatea patriei sale.

Ne exprimăm convingerea că prietenia frățească și colaborarea dintre partidele și țările noastre vor continua să se dezvolte și în viitor, pe baza principiilor marxism-leninismului, spre binele ambelor popoare, al întăririi unității și coeziunii țărilor socialiste, în interesul victoriei cauzei socialismului și păcii.

NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general
al Comitetului Central
al Partidului Comunist
Român

CHIVU STOICA
președintele
Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste
România

ION GHEORGHE MAURER
președintele
Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste
România

Ce sint aptitudinile?

Fiecare om posedă anumite particularități, însuși co-l caracterizează. Totuși, întrebați fiind asupra acestui subiect, oamenii exprimă păreri diferite.

Un profesor de matematică: — Deși în manualele de psihologie se lasă să se înțeleagă că dacă se creează un climat favorabil, în mod spontan apar aptitudinile corespunzătoare la copii și tineri, eu cred că problema aptitudinilor este mai complicată. Aptitudinile se manifestă și în condiții defavorabile, ca și talentul de altfel și tocmai aceasta le caracterizează. Cred că adesea se confundă aptitudinile cu trăsăturile generale de caracter ca hărnicia, spiritul ordonat, perseverența. În alte cazuri confuzia se face cu inteligența generală sau cu interesele. Este foarte adevărat că echilibrul dintre inteligență — voință-cunostințe constituie o condiție importantă a îndepărtării oricăror activități, deci la orice

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

La pescuit

Constantin Coman și Ion Gavrilă, salariați la C.A.S. Măgurele, au plecat să pescuiească în râul Teleajen. Fără permis. Și fără undiță sau plasa. Pescuiau... electric. Cu un simplu cablu introdus în râu. Curentul electric necesar era produs cu un dinam montat la un tractor al gospodăriei. Pești, ameteți, ieșeau la suprafața apei cu bucurie în sus. Aici îi strângea C. Coman. Altfel pe mal, câlțai pescar, I. Gavrilă a oprit dinamul și a intrat în râu să dea o mână de ajutor. Inșă peștele și-a revenit și a dispărut. Coman s-a dus să pornească din nou tractorul. Ud pe mâini, el a fost electrocutat mortal. Iată deci că pescuiau este o distracție doar când ai permis, undiță și răbdare.

Neglijența se plătește

În urma unui incendiu, la Sănătoria T.B.C.-Tg. Cărbunești au ars bunuri în valoare de 16.988 lei. (Datorită intervenției rapide a pompierilor militari din Tg. Hu au fost salvate alte bunuri în valoare de 1.000.000 lei). Incendiu s-a declanșat din neglijența conducătorului auto Vasile Dumitru, care a lăsat galea avariată în sobă. El a fost condamnat la un an închisoare și la recuperarea integrală a pagubelor. Dint-un foc!

Huliganii

Pleaseră de la o nunță în zori. Ion Lazea și Bern Ploș din Azinta băuseră zdravăn și erau puși pe haț. S-au legat de un tractor, vrind să-l bată. Omul a scăpat refuzându-se într-o curte. Mai târziu, crezând că huliganii pleaseră, a ieșit în stradă. Bătășii lui prins în curtea stației de mașini și tractoare, maltrăndu-l bestial. Au intervenit energie cívica mecanicizată și directorul stației. Prinși și defecți instanței, cei doi huliganii au fost condamnați de urgență la cele 2 ani închisoare corecțională. Recursul le-a fost respins. Și astfel, au plecat la nunță, pentru o noapte, și se vor întoarce peste 730 de nopți.

3. 3. 3.

La Așezarea Calafă lucrează (așa se zice) 3 paznici. Cei 3 paznici au 3 cini. (Fiecare cina unu). Cei 3 cini, în trei nopți diferite au mîncat 3 miocare (fiecare cina una) ale cooperativei agricole de producție din comuna Vinători. Conducerea cooperativei a stabilit ca peștele să fie plătit de către cele trei soții (care lucrează în cooperativă) ale celor trei paznici. Hotărîrea nu a fost adusă încă la îndeplinire. Fiește, paguba trebuie recuperată. Pînă atunci, cele trei neveste protestează, cei trei paznici le țin parie, iar cei trei cini se lîng pe bot. (Mai pun ceva la cale?).

Sortare

Într-o vreme, Sectorul de exploatare forestieră Fetești a înregistrat (din partea beneficiarului său C.I.L. Brăilei) refuzuri masive la producerea livrate pentru fabricarea plăcilor aglomerate din lemn (PAL). Care-i cauza? Un control din partea D.R.E.F. București a stabilit că printre lobbele industriale pentru PAL existau mari cantități de... lemn de foc. A fost necesară o restorare a materialului lemnos (cheltuieli suplimentare 58.103 lei). Șeful sectorului Fetești, Constantin Cristea, împreună cu ajutorii săi de depozit — un tehnician și 9 sefi de depozit — vor plăti (pentru neglijența lor) 38.793 lei prejudiciu adus statului. E de presupus că de acum înainte vor depune mai multă râvnă în sortarea lemnului. Nu vor mai sta de lemn.

Răzburarea găinilor

Întimplarea s-a petrecut la Făgărus. În casa familiei Otilia și Marin Chiru se încingeau adevărați chifuri de se clătinau ulcelele de la colțul prispelor. Găinile (45 l), oaia, carnea de porc pentru chiolhane erau aduse de Viorel Micu și Gheorghe Ruzandra, mari amatori de petreceri. Le „împrumutau” din curțile gospodăriilor comunei Mîndra. Adică, la furau. Acum petrecerile lor s-au terminat. Cei patru discipoli ai lui Bachus și ai lui Harmes (cel... tute de picior) sînt neliniștiți și sobri. Le-a rămas, e sigur, un os în gît. Pasă-mi-te, găinile fineau cu proprietarii.

Rubrică redactată de: Ștefan ZIDARIȚA Ștefan DINICĂ cu sprijinul corespondenților „Șcînteii”

De ce e atît de sărăc echipamentul turistic?

Porolnă să ne ocupăm de tema formulată mai sus, am discutat întâi cu rețineri amatorii de turism. Iată, sintetice, ce ne-au spus: „A avea o canădiană ușoară, înlocuirea plăcută, dintr-un material lesne de curățat, o încălțăminte potrivită pentru orice teren și orice vreme dar frumoasă în același timp, ca și alte obiecte strict necesare, nu e numai o cerință de modă, ci un deziderat elementar pentru gradul nostru de civilizație. Într-un înalt magazin, sportiv și din cu ochii de unele articole — confecții, tricotate, încălțăminte — destinate turismului, îți pieri creșterea dorinței oricărei excursii. Avem țesături superlativ, fabrici moderne, meseriași buni. Totuși, de ani de zile, obiectele destinate turismului se prezintă cam părătoare ca o arhivă de lucruri demodate și de prost gust, lucruri din materiale mohorâte, cu accesorii improprui.

„De ce vă mulțumiți cu asemenea mărfuri?” — i-am întrebat pe vinzătorii din magazinele de specialitate. „Dacă nu sînt lipsuri în această direcție — ni s-a spus — ele pornesc de la comerț; ori comandă foarte puțină marfă de acest fel, înclt „omoraș” sortimentul, și reținem tocmai cele mai frumoase modele”.

REPORTERUL, PENTRU O ORĂ, ACHIZITOR DE MATERIALE

Chiar a doua zi, ne aflăm la fabrica de confecții „Muresul” din Tg. Mures, unei furnizor de scurte și hanorace din cadrul Ministerului Industriei Ușoare. Tov. A. Adler, inginerul șef al întreprinderii, ne-a spus: „Mă miră părerea unora despre articolele noastre de turism. Atît bluzele cit și hanoracele pe care le producem sînt niște copii răsfățați și nepriindători. Îl se acordă cea mai mare grijă în tot timpul fabricației. De aștia, vă puteți convinge singuri la atelierul de alături. Să mergem...”

Lăuăm în mînă o jachetă-sport, din răscoală, și vedem că nici un fir nu are greutate. Ne rețin atenția și multe alte amănunte care-l dau fermec: pantelele tricotate de la mînci, gîlușă detașabilă, cu o garnitură albă din blîndă de iepure... „O bijuterie, într-adevăr”, am grăbesc să-i spun inginerului-șef. Primind aprecierea, inginerul șef e vădit jenat: „Știți, de fapt aceste e modele. Cred însă că nu puteți să vedeți nimic împotriva produselor de serie...” Și ne aduce o altă jachetă. Diferențele sîr în ochi: noua piesă e de 2-3 ori mai grea; în locul fermoarelor de la buzunare și glugă, au fost puși nasturi de veston; au dispărut și micile accesorii: în locul inelelor metalice de la cordon, au fost puse găici obișnuite din material, iar nodurile de la smur și glugă nu mai sînt protejate de „clopoței”. Aceleași observații se pot face și comparînd alte modele de hanorace și scurte pentru femei și bărbați cu cele ieșite de pe benzile de producție din comuna Vinători.

Inginerul șef încearcă o explicație: „Căutați dv. inele metalice, catarama de 1,5-2 cm. sau clopoței din aceia pentru ascuns nodurile de la smur. Nu s-a găsit. Și apoi, ce să facem? Dacă nu avem vatălînă din melanj, folosim și vatălina obișnuită, dacă nu avem căptușeli din rilon sau ceva asemănător, punem saten care, adevărat, intră la apă, dar dacă se spală numai fața, această neplăcere poate fi evitată”.

Suspele inginerului sînt susținute de tov. Iuliu Deutsch, de la serviciul de aprovizionare a fabricii: „Unde n-am fost după asemenea lucruri? Nici măcar la minister n-am găsit!”

Privim clopoțelul acela: un fleac, un fel de căpăcel din polietilenă. Inelul pentru cordon? O sîrmă nichelată puțin testată într-o parie. Iar vatălina aceea din melanj, un fel de vată mult subțiată. Cu puțină pricepere, le-ar putea realiza oricine. Și, spre a dovedi acest lucru, am făcut o încercare chiar pe plan local, la Tg.-Mures. Insotit de un salariat al serviciului comercial de la „Muresul”, ne-am prezentat la întreprinderea orăsenască de industrie locală (I.O.L.L.). „Ne-ar fi necesari astfel de răspunsuri”, am spus, prezentînd modelul. Tov. Wetzer, director adjunct al I.O.L.L., la plesă în mînă, o măsoară din ochi: „Cîte buci?” — „Cam 500.000 bucăți”. „Răspunsul a venit pe loc: „Nu avem o secție de mase plastice. În 2-3 luni se rezolvă”. Ne-am dus și la secția de mase plastice. Maistrul Kizer și dispencerul Hertel au înțeles accesorii ceruți. După 5 minute de gîndire, au hotărît: „În 14 zile aveți comanda gata. Faceți imediat formele”.

CREAȚIE... PRINTRE PICĂTURI

Pe lîngă faptul că de multe ori industria refuză să confirme unele din comenzile noastre din lipsă de materiale — ni s-a spus la Ministerul Comerțului Interior — colecțiile prezentate pînă acum sînt deficitare din punct de vedere al varietății. Din această cauză, sîntem prinși mereu ca într-o capcană: deși vedem bine că unele modele sînt necorespunzătoare, le contrac-

tăm totuși, fiindcă piața cere marfa respectivă.

La Ministerul Industriei Ușoare ni s-a spus că, în materie de creație, nu sînt probleme: „Avem și modelieri, și creatori; aceștia fac multe depășiri peste hotare, se interesează îndesăpă de tot ce e nou”. Care atunci cauza rezultatelor atît de slabe în acest domeniu?

Ne-am oprit la fabrica de confecții și tricotate „București” și i-am înfățișat tov. Maria Lucaș, inginer șef de concepție, o revistă cu sute de modele de confecții și tricotate pentru turism, unele mai frumoase și mai pline de fantozie decît altele. „Ați putea realiza așa ceva?” am întrebat. Tovarășă Lucaș a închis revista și a răspuns fără nici o ezitare:

„Orice, dar absolut orice! De altfel, pentru contractările din această primăvară au și fost create multe completuri frumoase, tip litoral, pentru bărbați. Foarte frumoase!”

Privim colecția realizată de fabrică. Pe de fel de combinații bizare de materiale și culori, „inovativ” care înzornează modelele. Părea o colecție de acum 20-25 de ani.

— Nu vă plac? Păcat că nu știm cîte a acceptat comerțul, atunci v-ați convinge că greșit!”

Ne-am interesat imediat la ministerul de resort: cîte s-au acceptat? Nici unul — ni s-a răspuns; n-a corespuns nici un model.

Tov. Iosif Steinbach, directorul general al F.C.T.B., ne explică: „Problema n-a fost atîtă de toată seriozitatea: crearea de noi modele pentru aceste articole se face mai mult printre picături, aproape niciodată cercetarea n-are timp pentru așa ceva, nu există un for de îndrumare care să arate clar creatorilor și industriei ce este de făcut în această direcție”.

IN AȘTEPTAREA INSTRUCȚIUNILOR...

Întreprinderea amîntită nu e singura care serveste de obicei replica prea bine cunoscută: „am putea face dar așteptăm recomandări, în-

terminarea ei cît mai de timpuriu a devenit obiectivul de strategie în lupta împotriva risipei de aptitudini. Bineînțeles, fenomenul este posibil numai în contextul ideii că inapținutarea pentru o profesie sau un grup de profesii nu exclude însoțită aptitudinea pentru alte profesii. Iată, deci, că studiul aptitudinilor, depistarea și cultivarea lor nu constituie un proces în sine cît, dimpotrivă, este un proces de selecție și orientare a lor în funcție de necesitățile sociale. Pe măsura ce societatea evoluează, crește și se bifurcă și numărul meseriilor.

În zilele noastre se consideră că există în jurul a 15.000-20.000 profesii. Exerțarea lor presupune o foarte complexă diviziune socială a muncii și o evidentă dotare de aptitudini umane variate și numeroase. De aceea, este necesară o mare lărgă propagandă a profesorilor, prin toate mijloacele. Sondajele de acest gen arată că, în general, tineretul nu are încă cunoștințele necesare despre marile cîmp ai profesioniilor.

Această propagandă trebuie să țină seama de caracterul dinamic al profesioilor, de schimbările structurale survenite în ultimii ani în tabloul profesioilor, schimbări izvorite din înseși preferențele ce au loc în realitatea socială.

Din sondajele făcute s-a desprins concluzia că există o tendință firească legată de creșterea competențelor generale în orientarea profesională din ultima vreme. Pentru unele categorii de aptitudini există un climat cu deosebire favorabil de dezvoltare în unele școli. Așa de pildă există clase de limbi străine foarte bine pregătite, în care școlarii sînt obișnuiți să discute cu copiii care au vădit unele aptitudini în această privință. În unele școli s-au creat, printre clasele paralele ale secției reale, clase cu elevi mai buni la matematică și clase cu elevi mai buni la fizică. În altele s-a acordat o importanță deosebită cercurilor literare. Această tendință meritore de multă înțelegere a școlii (la nivelul clasei a X-a). Metodele de specialitate, liceele de artă, liceul clasic, servesc ideea contribuției mai substanțiale la orientarea și selecția aptitudinilor pregătite.

Există astăzi necesitatea de a cunoaște cele mai subtile aspecte ale climatului educativ în care se fac valorificările și dezvoltările aptitudinilor. Contribuția psihologiei motivatîi în această problemă prezintă un deosebit interes.

Efectele metodelor de stimulare a intereselor și aptitudinilor sînt foarte diverse. Cercetările contemporane de psihologie au pus în evidență faptul că nu trebuie neglijate efectele succesului și eșecului. Și acest lucru are un rol important în dezvoltarea aptitudinilor. Negradarea sarcinilor poate duce la insuccese. Efectul acestuia în probe de performanțe obișnuite școlare (textemporale, lucrări) poate fi atenuat sau rărit de aptitudinile sancționatoare ulterioare. Clasele de elevi cu care se lucrează într-o atmosferă de antrenare și bună dispoziție dau rezultate mai bune la materialele de clasă de același nivel, dar în care se naște o atmosferă de tensiune. Totuși acestia din urmă dau rezultate mai bune decît elevii din clasele în care atitudinea profesioilor este indiferentă față de succese și insuccese. Eligierea este mai eficientă la elevii slabi, iar severitatea stimulează mai profund elevii mai buni. Repetările în urma unor eșecuri mai profunde la un adolescent și la un școlar mic decît la un puber la care atitudinea de muștrare este deviată adesea spre zonele legate de simpatia sau lipsa de simpatie ce o are față de cel care-l face reus.

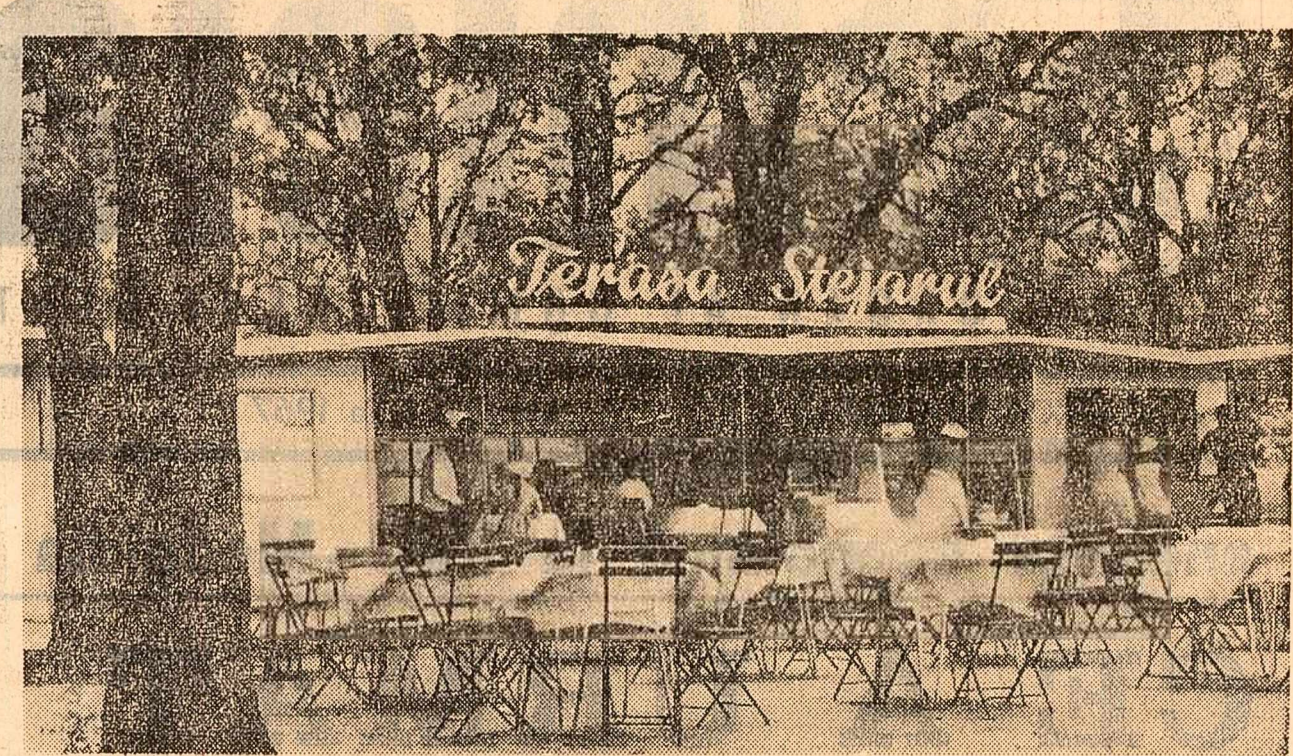
Fondul general de dezvoltare a personalității este fondul receptiv în cadrul căruia procesul de educație are ocuri foarte diferite și inegale. Dezvoltarea aptitudinilor se realizează în cadrul acestui fond care rămîne de multe ori necunoscut de către cei ce exercită procesul de educație.

drumări, sugestii”. În fond ce implică pe conducătorii acestor întreprinderi să promoveze și înșiși, cu promptitudine și inteligență, lucrurile noi, moderne, chiar dacă n-au primit vreo recomandare specială în acest sens? Creația, industria, comerțul arată mereu cu degetul unul spre celălalt și îl lucrurile se învîrtesc pe loc. Industria „nu găsește materiale”, creația realizează modele „printre picături”, cooperatia mesteșugărească „întîmpină greutăți”...

În clădirea M.I.U. este prezentată, chiar în aceste zile, o expoziție model de articole de sport și turism. Ceea ce se remarcă, în afară de calitatea slabă a unora din aceste articole, este și numărul foarte redus de modele: doar cîteva hanorace și canadiene, două modele de rucsacuri (adică cu unul și două buzunare, cunoscute de ani ai), două modele de bocanci de munte (se discută ca unul din ele să fie scos din producție!), nici un fel de încălțăminte ușoară pentru excursii în timpul verii. Putin, mai mult decît puțin, dacă putem spune așa! Este o dovadă în plus că acest gen de îmbrăcăminte nu se bucură încă, într-un mod cu totul de neînțeles, de atenția pe care o merită.

Nu de astăzi se știe că turismul se extinde în țara noastră; nu de astăzi se știe că e nevoie de mai mult echipament și material turistic; și nu o dată s-au semnalat deficiențele amintite mai sus — fără să se ia măsuri. Pe lîngă reproșurile ce trebuie aduse conducătorilor de întreprinderi, care nu acționează cu suficiență inițiativă, cetățenii au de făcut reproșuri serioase și organelor de resort din cele două ministere interesate — M.I.U. și M.C.I. — care au toate prerogativele și competența de a interveni dar dovedesc un inexplicabil immobilism. Lichidarea acestor probleme și materializarea lor reală, în bună calitate, frumoasă — iată ceea ce așteaptă publicul cumpărător în cel mai scurt timp.

Nicolae BRUJAN

Un loc de popas în drum spre litoral

La 74 km. de București, între localitățile Urziceni și Slobozia, în pădurea Malu, există un plăcut loc de popas pentru turiștii care se îndreaptă spre litoral: s-a amenajat un loc de parcare pentru autoturisme și pentru instalarea corturilor, înzestrat cu instalație de apă. Atît pentru corturi cît și pentru mașini se asigură pază.

Lîngă locul de campare și parcare se află „Terasa Stejarul”, (fotografia de mai sus) unitate a cooperativei de consum, unde turiștii pot servi masa. În tot cursul zilei se servesc specialități la grătar, puia la frigare, minituri, aperitive, preparate de coctetare, răcoitoare.

Nicolae BRUJAN

O muscă c-un picior în ghips

foileton de Nicuță TĂNASE

Cu regret dedic acest foileton Sanepid-ului și I.A.L.-ului din raionul 16 Februarie, precum și constructorilor blocurilor T 8 și T 9 din Drumul Taberei, București.

Nu pot să-mi dau seama prea bine cum s-au petrecut lucrurile. Știu însă că la un moment dat am auzit un țipăt disperat de muscă. Tipa musca ce se agită s-au uitat la mine, de cînd era mică și care nu mă deranja deloc. Ce se întîmplase? Îi prusesem o labă cu piciorul din dreapta al scaunului în care mă balansam.

I-am pus piciorul în ghips, i-am dat ingrijirile necesare și cînd osul i s-a prins i-am scos ghipsul și i-am spus: — Pleacă! La mine ai perspective sumbre. S-ar putea, distrat cum sînt din fire, din greșală să te și omor. Te rog, pleacă!

A plecat. După cîteva luni... Stăteam cu fereastra deschisă. Soarele se odihnea pe șezlongul meu din balcon. Deodată, cerul se întunecă. Un nor de muște se îndreptă spre mine. În frunte cea cîreia îi salosam piciorul.

— Familia mea — îmi zise ea. A vrut să te cunoască. Vrea să-ți aducă mușumiri. Erau 1.686.953.436.965.393 de „bucăți”. Dacă am greșit la numărătoare să cer tertare. „Bucățile” erau s-au uitat la mine, au făcut cîte o reverență în fața mea și au plecat. Musca-mamă mi-a zis: — Îți mulțumesc că m-ai alungat. Sînt fericită. Vezi cîți urmași am?

— Dar unde te-ai instalat de-ți merge așa de bine? — În Drumul Taberei, la blocurile T 8, T 9. Vrei să-mi faci o vizită? Notează-ți: str. Bujoreni nr. 19 A. Telefon n-am.

Neînclut împotriva microbilor, m-am dus chiar a doua zi la adresa amintită. Era spre seară și locatarii acestor două blocuri, circa 240 de persoane, plecau în bejenie.

— Unde fușiți de ce? — Fugim de locuințele noastre. Dumneata nu vezi norul de muște purtătoare de microbi care dau tîrcoale blocurilor? Ne întoarcem după programul lor. — Să rămîni totuși cineva. Garantăm pentru sănătatea celor ce vor rămîne.

Au avut curaj Dumitru Crăciunescu și Ion Mihael, locatarii ai acestor blocuri. Am fîcut rost de niște măști de gaze și astfel ne-am putut apropia de blocuri.

— De unde vine mirosul ăsta? — De la subsolul acestor două blocuri. Am vrut să intru la subsol. N-am putut. Apa pînă la brîu.

— În ultimele zile n-a plouat, de unde-i apa asta? — De la etaje. De la cele zece etaje ale blocurilor. Apa menajeră de la toate etajele se scurge, după legile fizicii, în jos, adică la noi la parter. Ne inundă garsonierele. Avem covoraș dar nu le întindem niciodată.

— De ce? — Le ta apa. Uneori țesim din casă pe picioroanșe. S-au obișnuit toți locatarii de la parter să umbre cu picioroanșe. Chiar și bătrîni.

— De ce apa și „celelalte” nu se duc la canalizare? — Părerea noastră este că panta de canalizare a fost făcută de-a-ndoaselea. Adică în loc de aval, amonte.

Am vrut din nou să intru la subsol unde sînt toate aparatele de încălzire, de iluminat, fel de fel de ampermetre, de mai știu eu ce. A fost imposibil. Da, apa pînă la brîu. Nu exagerez. Vă dau și cuvîntul meu de onoare, dacă ajută la ceva.

— Dar cum au reușit constructorii să facă panta de scurgere a apei reziduale de-a-ndoaselea? — Asta nu mai știm.

— I.A.L.-ul de care aparțineți nu v-a ajutat? — Ba da. La două săptămîni ne auț. Ne trimite pompierii să scoată apa din subsol și din garsonierele de la parter.

— E o realizare. Ați luptat mult pînă ați obținut... — Am trimis 16.983 de adrese la I.A.L., am fîcut cu locatarii năpăstuiți 36.853 de ședințe de bloc, am fîcut la toate forurile existente, în acești 2 ani de cînd ne-am mutat, peste un milion și ceva de memorii... — Și? — Ni s-a propus să mergem mai des la „Consignația” și cînd apare o motopompă s-o achiziționăm cu banii noștri, să anșonăm niște „pompași” care să-i solțarăm noi cei de la parter. Asta ar fi o soluție, dar ce facem cu purtătoarele de microbi, că ele nu știu de motopompă... — Dragi tovarăși de la I.A.L., aveți recepționat blocurile în cauză, pe cele 2.648.951.738.183.982 (într-un timp s-au înmulțit, acun numărătoare exactă) purtătoare de microbi și imi tău anșonăm să le ucid eu. Sacrific la o adică și musca cîreia i-am salvat piciorul. Asta și fără ajutorul Sănăcîi-ului care avea dreptul să se amestere în această problemă. Voi dragi I.A.L.-iști aveți o singură sarcină: căutați pe constructorii în cauză și pe recepționeri. Aduceți-i repede la mine. Dar foarte repede. Pînă nu iau valenă.

APTITUDINILE

pagina economică

Toți indicatorii — la un nivel superior față de prevederile proiectului

Luna trecută s-a înplinit un an de la intrarea în funcțiune a combinatului nostru. În răstimpul care s-a scurs de atunci, eforturile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor noștri au fost candidați spre realizarea într-un timp cât mai scurt a indicatorilor tehnico-economici proiectați. Întregul nostru colectiv a privit cu înaltă răspundere această importantă sarcină pusă mereu în atenția de conducerea partidului și subliniată din nou de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvântarea rostită la Consiliul de țară a lucrătorilor din industria chimică.

Nu exagerem dacă afirm că condițiile care ne-au permis să atingem într-o perioadă scurtă parametri tehnico-economici prevăzuți în proiect au fost pregătite încă din perioada de realizare a lucrărilor de investiții din etapa I de construcție a combinatului. În tot timpul lucrărilor de montaj, rodaje, probelor mecanice și tehnologice am fost preocupati de ridicarea nivelului tehnic al instalațiilor și perfecționarea tehnologiei, astfel că la scurt interval de la darea în exploatare s-au realizat la toate instalațiile capacitățile de producție proiectate și, ceea ce este și mai impor-

ant, s-a putut realiza un regim optim de funcționare și în continuare. Mai mult chiar, nu am considerat nici un moment aceste capacități drept niște bariere de netrecut și, prin aplicarea unor îmbunătățiri tehnologice, au fost depășite prevederile din proiect.

Câteva exemple sînt edificatoare în acest sens. La fabricile de acid azotic și azotat de amoniac, ca urmare a unor perfecționări aduse proceselor tehnologice, se obține în prezent o producție care depășește cu peste 25 la sută capacitățile proiectate. În același timp, la fabrica de amoniac, măsurile tehnico-organizatorice luate pentru îmbunătățirea indicelui de utilizare extensivă a instalațiilor au dus la obținerea unei producții, în cele 6 luni care au trecut din acest an, cu 10 la sută mai mare decât cea prevăzută în proiect.

Cert este că realizarea și depășirea capacităților de producție proiectate, ca și aplicarea a o serie de măsuri tehnico-organizatorice au influențat pozitiv asupra celorlalți indicatori ai activității economice, ca economiile la cheltuielile de producție, productivitatea muncii, calitatea produselor. Este suficient să arătăm că, în cele 6 luni care au trecut din acest an, cu 10 la sută mai mare decât cea prevăzută în proiect.

Cert este că realizarea și depășirea capacităților de producție proiectate, ca și aplicarea a o serie de măsuri tehnico-organizatorice au influențat pozitiv asupra celorlalți indicatori ai activității economice, ca economiile la cheltuielile de producție, productivitatea muncii, calitatea produselor. Este suficient să arătăm că, în cele 6 luni care au trecut din acest an, cu 10 la sută mai mare decât cea prevăzută în proiect.

tribuna experienței înaintate

Într-un grupaj de articole publicat nu de mult în „Scinteia” sub titlul „Cauzele și consecințele formalismului în recepționarea noilor locuințe” se semnală că recepționarea unor construcții de locuințe din București, Baia Mare și Petroșeni nu s-a făcut cu suficient simț de răspundere, multe apartamente fiind predate fără a îndeplini condițiile normale de folosință. Se ajunge la concluzia generală că legislația actuală permite recepționarea unor lucrări neterminate, necorespunzătoare și că nu constituie un instrument capabil să-l oblige pe constructor să termine lucrările începute, să remedieze pe cele necorespunzătoare la termenele angajate. Este cazul să arătăm că această concluzie este greșită, că deficiențele menționate în efectuarea recepțiilor sînt determinate în mod real de alți doi factori: insuficiența cunoașterii a dispozițiilor legale și lipsa de exigență a comisiilor de recepție.

În cuprinsul unor articole se fac referiri la situații considerate rezolvate de legislația în vigoare. În realitate Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1003/1964 privind recepția lucrărilor de construcții-montaj în sectorul socialist și instrucțiunile de aplicare a ei cuprind prevederile necesare.

Semnatarul unuia dintre articole, N. Nastai, din Baia Mare, afirmă că „dacă recepțiile nu s-ar face din ochi, pe baza unor observații superficiale și subiective, ci cu ajutorul unor minuțioase probe tehnice, multe „ofuri” ar fi evitate”. Țin să precizez că o bună parte din standardele de stat privind execuția lucrărilor de construcții conțin o serie de prevederi care constituie criterii precise pentru stabilirea calității lucrărilor. De asemenea, instrucțiunile și normativul tehnic pentru execuția lucrărilor, elaborate de C.S.C.A.S., prevăd și ele condiții de calitate (rezistență, aspect, dimensiuni, toleranțe). Totuși, simțindu-se nevoia unor prevederi mai cuprinzătoare, C.S.C.A.S. a publicat anul trecut „Instrucțiunile tehnice pentru verificarea calității lucrărilor de construcții-montaj” care stabilesc modul în care să se efectueze probele lucrărilor, stringînd într-un singur îndreptar și prevederile anterioare.

Prin urmare, comisia de recepție posedă instrumentele necesare unor verificări care să determine calitatea lucrărilor, însă nu întotdeauna face uz de ele. Așa se explică de ce se preda blocuri cu deficiențe calitative. În instruc-

țiuni se prevede că pentru recepționarea lucrărilor fără respectarea prevederilor legale, președintele și membrii comisiei de recepție răspund — după caz — disciplinar, material și penal, conform legilor în vigoare. Și totuși, cu prilejul unor verificări s-a constatat că, în unele cazuri, comisiile de recepție procedează cu multă ușurință, recepționînd blocuri cu lucrări neterminate, deși dispozițiile în vigoare interzic cu desăvîrșire o asemenea practică. Așa au procedat comisiile din regiunea Brașov care au declarat recepționate 17 blocuri fără a avea asigurată căldura.

Autorul altui articol, I. Goldstein,

URGENȚA RECOLTATULUI

În săptămîna care a trecut, vremea a fost mai călduroasă și, în general, cu precipitații mai puține. Această a permis mecanizatorilor din S.M.T. și gospodăriile de stat, precum și membrilor cooperatori să intensifice strînsul orzului și al mazării, întreținerea culturilor prășitoare, recoltatul lujajelor și celelalte lucrări care se execută în această perioadă. În sudul țării continuă cu intensitate strînsul grîului.

Potrivit datelor centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii, mai avansate la recoltatul grîului sînt regiunile Galați, București și Dobrogea. Avînd în vedere coacerea bruscă a acestei culturi, ca urmare a valului de căldură din ultimul timp, se recomandă ca, în următoarele zile, parale cu folosirea la întreaga capacitate a mijloacelor mecanice de recoltare, să se intensifice stringerea manuală a grîului, în faza de pirgă. Eforturi mai mari trebuie depuse și la recoltatul mazării, deoarece dacă în Dobrogea această lucrare este pe terminate, iar în regiunile București, Oltenia și Galați s-a realizat pe mari suprafețe, la Ploiești, Banat, Argeș și Crișana ea este înfrîntată față de stadiul de vegetație al culturii.

Corespondență din regiunea Ploiești

De cîteva zile, în lanurile de grâu ale regiunii Ploiești și-au făcut apariția combinatele. Strînsul hoțelor a început. În unele unități se lucrează cu spor. Așa se face că grîul a și fost adunat de pe aproape 17 la sută din terenul cultivat. Ing. Liviu Iordăchescu, vicepreședinte al consiliului agricol regional, ne informează că cele mai bune rezultate le-au

obținut cooperativele agricole din raionul Buzău, care pînă în ziua de 5 iulie au recoltat grîul de pe aproape 24 la sută din suprafețe. Celelalte două raioane ale regiunii — raioanele Mîrșă și Rm. Sărat — se situează la distanță nu prea mare.

„Fată de posibilitățile materiale pe care le avem — sublinia tov. Iordăchescu — și de stadiul de coacere

a grîului, ritmul de recoltare este însă necorespunzător. Unele raioane și în special raionul Ploiești sînt rămase în urmă”. Care este explicația?

În raionul Ploiești o primă cauză o constituie pierderea startului. În destule unități consiliile de conducere și specialiștii au așteptat zile în sir intrarea în lan a combinatei deși, în-

treacînd prin cooperative agricole cum sînt cele din Valea Călugărească, Albești și altele, am constatat că întîrzierea recoltatului este determinată și de altă cauză: consiliile de conducere și inginerii agronomi se hotărîseseră greu să folosească la recoltat forțele manuale existente. Această poziție este de neînțeles întrucît o parte din lanurile de grâu sînt culcate, au multe buruieni. Or se știe că asemenea factori îngreuează recoltatul mecanic.

Consiliul de conducere al cooperativei agricole Albești n-a scos pînă acum nici un secerător cu cimp, deși, după cum arată șeful brigăzii de trac-toare nr. 16, Ion Petru, „parcele imburuienite sînt multe și ar fi bine să fie recoltate și manual”.

Comitetul regional de partid Ploiești a indicat măsuri urgente, menite să intensifice ritmul de recoltare a grîului, să-l situeze la nivelul forțelor existente în regiune. Ele trebuie să prindă viață în toate raioanele, în toate unitățile agricole. Pentru aceasta este necesar însă — așa cum s-a subliniat în atîtea rînduri — ca inginerii agronomi, lucrătorii consiliilor agricole raionale și uniunilor cooperative să părăsească birourile, să suspende ședințele, să mute centrul de activitate pe ogor, pentru a contribui efectiv și imediat la rezolvarea neajunsurilor ivite în campanie.

C. CAPRARU
corespondentul „Scintei”

luna trecută s-a înplinit un an de la intrarea în funcțiune a combinatului nostru. În răstimpul care s-a scurs de atunci, eforturile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor noștri au fost candidați spre realizarea într-un timp cât mai scurt a indicatorilor tehnico-economici proiectați. Întregul nostru colectiv a privit cu înaltă răspundere această importantă sarcină pusă mereu în atenția de conducerea partidului și subliniată din nou de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvântarea rostită la Consiliul de țară a lucrătorilor din industria chimică.

Nu exagerem dacă afirm că condițiile care ne-au permis să atingem într-o perioadă scurtă parametri tehnico-economici prevăzuți în proiect au fost pregătite încă din perioada de realizare a lucrărilor de investiții din etapa I de construcție a combinatului. În tot timpul lucrărilor de montaj, rodaje, probelor mecanice și tehnologice am fost preocupati de ridicarea nivelului tehnic al instalațiilor și perfecționarea tehnologiei, astfel că la scurt interval de la darea în exploatare s-au realizat la toate instalațiile capacitățile de producție proiectate și, ceea ce este și mai impor-

DUPĂ SEMNALAREA SITUAȚIEI „CRITICE”

(Urmare din pag. 1)

cronică a întreprinderii din Medgidia era nerentabilitatea, conducerea uzinei a acționat, în principal, în direcția lichidării ei, a desăvîrșirii unei activități raționale, prin dozarea judicioasă a eforturilor de-a lungul întregii perioade de plan.

De un real folos pentru întreprinderea mecanică din Medgidia s-au dovedit a fi schimbările de experiență care au avut loc în lunile aprilie și mai cu o serie de uzine constructoare de mașini. Concluziile care s-au desprins din aceste confruntări au fost aplicate apoi în bună parte în uzină. Ele vizează organizarea locurilor de muncă, aria de răspundere a maistrilor, colaborarea între serviciile funcționale și secțiile de fabricație, relațiile cu colaboratorii.

În uzină s-au găsit desigur încă o serie de alte căi de dinamizare a activității economice cum ar fi: întreprinderea și exploatarea rațională a mașinilor și utilajelor, scutirea duratei de execuție a reparațiilor de orice fel, diminuarea simțitoare a numărului absențelor și învoierilor, întărirea asistenței tehnice. Dacă înainte, ani în sir, în primele două decade ale lunii se realiza numai o producție variind între 25 și 30 la sută, în luna iunie s-a reușit să se dea în aceeași perioadă o producție de 62 la sută. Nu este asigurată încă o ritmicitate perfectă, după cum se vede. Judecînd însă prin prisma situației anterioare și a rezervelor ce există și care vor fi valorificate în cursul anului, putem spune că s-a produs un salt remarcabil.

lul se exprima convingerea plină de încredere și optimism că „punînd în practică măsurile luate, cu o mobilizare a întregului colectiv, planul de producție la I. P. Craiova poate fi îndeplinit”.

De la publicarea articolului au trecut 4 luni fără ca redresarea mult așteptată să se producă. La sfîrșitul lunii mai, tabloul realizărilor arăta în felul următor: producția globală 88,9 la sută, producția marfă 85 la sută, planul producției fizică 79 la sută. Cum putea fi calificat răspunsul direcției generale? Peste bunele intenții s-a așternut praful și iată că întreprinderea craioveană s-a găsit în situația penibilă ca după 3 ani de la intrarea în funcțiune să nu-și realizeze integral planul.

Se arăta în articolul publicat în ianuarie, că „Din lipsa unei intervenții energice a forului tutelar, conducerea întreprinderii s-a complăcut să vegeteze în aceeași atmosferă de nepăsare față de soarta îndeplinirii planului, ceea ce arată că ea nu demonstrează capacitatea de a dirija cu competență activitatea unității”. Considera oare conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor că asemenea afirmații erau gratuite? Dar faptele erau atât de evidente, încît orice îndoială putea fi spulberată. Și, dacă dovezile prezentate în articol nu erau suficiente, conducerea ministerului găsea oricînd la comitetul de partid din întreprindere, la Comitetul raional Craiova al P.C.R. aprecieri din cele mai exacte pentru conducerea întreprinderii: „incompetență, compromitere morală și profesională, atitudine lipsită de respect în relațiile cu muncitorii”. În fața unor asemenea lucruri, care au fost aduse la cunoștința forului tutelar, în nenumerate rînduri, credem că nu era admis să se ezite nici o clipă pentru intervenții extrem de energice. Dar, cu un calm supărător, cu un aer de toleranță disonantă, forul tutelar a lăsat conducerea întreprinderii să înroșească în continuare bunurile încredințate spre administrare.

În sfîrșit, vîndu-se că lucrurile se agravează și mai mult, în luna iunie, la început, s-a eliberat din funcție directorul întreprinderii, ing. Nicolae Stan. A fost mult prea costisitoare această îndolență a forului tutelar, această toleranță a unor oameni dovedii a fi total incompetenți în conducerea unui colectiv de muncă. Astfel, de la începutul anului nu s-au realizat importante cantități de prefabricate valorind milioane de lei; s-a produs un adevărat haos în exploatarea și întreținerea mașinilor și utilajelor și, ca atare, s-au degradat — o serie din ele suferind deprecieri esențiale; s-au depășit substanțial consumurile specifice la toate categoriile de materii prime și materiale, fapt ce a afectat serios prețul de cost, a accentuat gradul de ineficiență (pierderile planificate au fost depășite cu aproape 20 la sută).

Am aflat zilele trecute că fostul director de la Întreprinderea de prefabricate și beton Craiova a fost grav pedepsit... El a fost promovât în funcție, fiind numit șeful serviciului tehnic din cadrul Direcției generale a prefabricatelor. Chiar atît de îndăgător poate fi Ministerul Industriei Construcțiilor? Un om dovedit a fi incapabil să dirijeze activitatea unei întreprinderi poate fi numit acum o funcție în care îi revin sarcini de îndrumare și control la nivel de direcție generală?

„La Întreprinderea de prefabricate din beton Craiova am văzut la lucru noua conducere, instalată la începutul lunii iunie. Directorului întreprinderii, ing. Ion Mîlu, și inginerului șef, Gheorghe Constantin, le-am răpit cîteva minute.

„Veți reuși să redresați activitatea întreprinderii în scurt timp?”

Fără să ezite, directorul ne-a răspuns afirmativ. Apoi a completat: „Să-mi fie scuzată lipsa de modestie, de care s-a putea fi acuzat, dar în luna iunie ne-au lipsit numai 2-3 procente pentru ca planul să fie realizat”. Am înțeles că următoarea de fapt, planul a fost realizat pe luna iunie, însă din cauza unei raportări false a producției în luna mai — de care se face vinovat vechiul director — (primele trei zile ale lunii iunie au intrat în calcul în luna mai) planul apare ca realizat.

— Solicitați sprijinul forului tutelar?

— Nu credem că e cazul — ne-a spus inginerul șef. Fabrica aceasta are tot ce îi trebuie: mașini și utilaje de înaltă tehnicitate, oameni harnici și dornici să muncească. Tot ce trebuie făcut în prezent reclamă numai inițiativă, răspundere și pricepere.

Am plecat din întreprindere cu un optimism legitim. Am lăsat în urmă doi oameni care caută acum, la jumătate de an, să repare ireversibilitatea unor nepriceputi, să pună un fundament trainic activității economice. După convingerea cu care vorbeau și faptele prezentate la numai o lună de la instalarea lor, directorul și inginerul șef ne-au făcut o invitație indirectă spre sfîrșitul trimestrului trei pentru a consemna la fața locului revirimentul.

Acțiunile energice au curmat tărăgănarea

lată cîteva spicuri din răspunsul primit din partea forului tutelar, semnat de directorul general, ing. G. Furduscu, după publicarea articolului „Consecvența unor anomalii economice care afectează productivitatea muncii”. „Menționăm că în prezent (scrisoarea datează din 7 martie — n.r.) la I. P. Craiova sînt create toate condițiile ca planul de producție să fie îndeplinit. Cu toate acestea, D.G.P. a luat o serie de măsuri pentru care și dotarea cu o serie de utilaje care au ca scop ușurarea muncii și creșterea productivității...” Și în încheierea răspunsu-

De ce „închideți ochii” la lucrările neterminate și de slabă calitate?

arată că „însăși acceptarea, chiar într-un mod excepțional, a ideii că o construcție poate fi dată în folosință deși ea nu este terminată, ar trebui abandonată”. Precizăm că pentru construcțiile de locuințe și cele social-culturale instrucțiunile prevăd în mod categoric ce lucrări neterminate se admit la darea în folosință și anume: vara — antena comună, instalații de telefonie și racord electric definitive, iar iarna, în afara celor citate — tenelișii și vopsiri la fațade, izolări definitive la terase și uneori trotuarele din jurul clădirilor.

Așadar, numai în timpul feriei se acceptă darea în folosință a construcțiilor de locuințe fără lucrările de exterior enumerate mai sus și nu altele, însă cu lucrările interioare complet terminate. Această prevedere a fost dictată de necesitatea esalonării pe întreg anul a dării în folosință a volumului de locuințe planificat. Dacă s-ar fi admis darea în folosință numai a unor construcții complet ter-

minate și la exterior, ar fi rezultat o perioadă de 4-5 luni în care nu se puteau preda apartamentele executate și bune de locuit sau ar fi determinat executarea unor lucrări exterioare de calitate îndoielnică.

Este evident că, în cazul semnalat de semnatul articolului, s-a procedat just prin preluarea celor 1300 apartamente din Valea Jiului fără unele lucrări de finisaj exterior. De altfel constructorul este obligat să termine lucrările de exterior în maximum 6 luni de la darea în folosință, pentru a se putea efectua recepția clădirilor. S-a avut în vedere aceasta tocmai pentru a nu se permanentiza o stare

un an la doi sau chiar la 3 ani, cum propune ing. I. Lezeu, vicepreședintele Statului popular al raionului Tudor Vladimirescu, după care se face recepția definitivă, n-o găsim justificată. Termenul de un an s-a dovedit, în majoritatea cazurilor, suficient pentru a se constata modul în care se comportă construcția și calitatea lucrărilor executate. De altfel, după perioade mai îndelungate este greu de mai găsi și aduna laolaltă pe delegații constructorului și membrii comisiei care au participat la recepția provizorie a lucrărilor. Pentru cazul cînd anumite vicii sau defecțiuni, datorite constructorului, apar după recepția definitivă, beneficiarul poate cere remedierii lor în lumina prevederilor decretului nr. 167/1958 privind descripțiile.

Se recomandă, de asemenea, aplicarea de penalizări întreprinderii de execuție care nu la parte — prin delegat — la recepții sau nu efectuează la timp lucrările de remediere și de completări ce-i revin. Acest lucru este precizat, dar din păcate se constată că prevederile legale respective nu sînt respectate. Beneficiarii nu cer băncii finanțatoare aplicarea penalizărilor și retragerea contravaloarelor lucrărilor cu deficiențe pînă la remedierea lor, iar organele băncii finanțatoare nu au luat inițiativa aplicării penalizărilor fixe.

Ing. I. Lezeu mai arată că „în comisiile de recepție nu reprezentantul I.A.L., adică al beneficiarului, are de spus cuvîntul hotărîtor, ci tot constructorul. Atunci cînd păreri sînt împărțite... de cele mai multe ori hotărîrea se ia prin majoritatea de voturi!”. Și în acest caz instrucțiunile sînt clare, comisia de recepție fiind formată din 5 persoane, constructorul avînd un singur vot.

Concluzia ce se desprinde din precizările pe care m-am simțit dator să le fac după citirea anchetei „Scintei” este că, în multe cazuri, nu legislația — atît de des incriminată — este de vină, ci necunoașterea sau neaplicarea prevederilor ei. De aceea, se impune ca beneficiarii să studieze în amănunțime legislația privind recepția lucrărilor și să o aplice în spiritul ei cu toată hotărîrea și principialitatea necesare. În acest mod se va îmbunătăți activitatea comisiilor de recepție, beneficiarii vor primi lucrări complet terminate și de bună calitate.

În privința prelungirii perioadei de verificare în exploatare de la

un an la doi sau chiar la 3 ani, cum propune ing. I. Lezeu, vicepreședintele Statului popular al raionului Tudor Vladimirescu, după care se face recepția definitivă, n-o găsim justificată. Termenul de un an s-a dovedit, în majoritatea cazurilor, suficient pentru a se constata modul în care se comportă construcția și calitatea lucrărilor executate. De altfel, după perioade mai îndelungate este greu de mai găsi și aduna laolaltă pe delegații constructorului și membrii comisiei care au participat la recepția provizorie a lucrărilor. Pentru cazul cînd anumite vicii sau defecțiuni, datorite constructorului, apar după recepția definitivă, beneficiarul poate cere remedierii lor în lumina prevederilor decretului nr. 167/1958 privind descripțiile.

Se recomandă, de asemenea, aplicarea de penalizări întreprinderii de execuție care nu la parte — prin delegat — la recepții sau nu efectuează la timp lucrările de remediere și de completări ce-i revin. Acest lucru este precizat, dar din păcate se constată că prevederile legale respective nu sînt respectate. Beneficiarii nu cer băncii finanțatoare aplicarea penalizărilor și retragerea contravaloarelor lucrărilor cu deficiențe pînă la remedierea lor, iar organele băncii finanțatoare nu au luat inițiativa aplicării penalizărilor fixe.

Ing. I. Lezeu mai arată că „în comisiile de recepție nu reprezentantul I.A.L., adică al beneficiarului, are de spus cuvîntul hotărîtor, ci tot constructorul. Atunci cînd păreri sînt împărțite... de cele mai multe ori hotărîrea se ia prin majoritatea de voturi!”. Și în acest caz instrucțiunile sînt clare, comisia de recepție fiind formată din 5 persoane, constructorul avînd un singur vot.

Concluzia ce se desprinde din precizările pe care m-am simțit dator să le fac după citirea anchetei „Scintei” este că, în multe cazuri, nu legislația — atît de des incriminată — este de vină, ci necunoașterea sau neaplicarea prevederilor ei. De aceea, se impune ca beneficiarii să studieze în amănunțime legislația privind recepția lucrărilor și să o aplice în spiritul ei cu toată hotărîrea și principialitatea necesare. În acest mod se va îmbunătăți activitatea comisiilor de recepție, beneficiarii vor primi lucrări complet terminate și de bună calitate.

În privința prelungirii perioadei de verificare în exploatare de la

un an la doi sau chiar la 3 ani, cum propune ing. I. Lezeu, vicepreședintele Statului popular al raionului Tudor Vladimirescu, după care se face recepția definitivă, n-o găsim justificată. Termenul de un an s-a dovedit, în majoritatea cazurilor, suficient pentru a se constata modul în care se comportă construcția și calitatea lucrărilor executate. De altfel, după perioade mai îndelungate este greu de mai găsi și aduna laolaltă pe delegații constructorului și membrii comisiei care au participat la recepția provizorie a lucrărilor. Pentru cazul cînd anumite vicii sau defecțiuni, datorite constructorului, apar după recepția definitivă, beneficiarul poate cere remedierii lor în lumina prevederilor decretului nr. 167/1958 privind descripțiile.

Se recomandă, de asemenea, aplicarea de penalizări întreprinderii de execuție care nu la parte — prin delegat — la recepții sau nu efectuează la timp lucrările de remediere și de completări ce-i revin. Acest lucru este precizat, dar din păcate se constată că prevederile legale respective nu sînt respectate. Beneficiarii nu cer băncii finanțatoare aplicarea penalizărilor și retragerea contravaloarelor lucrărilor cu deficiențe pînă la remedierea lor, iar organele băncii finanțatoare nu au luat inițiativa aplicării penalizărilor fixe.

Ing. I. Lezeu mai arată că „în comisiile de recepție nu reprezentantul I.A.L., adică al beneficiarului, are de spus cuvîntul hotărîtor, ci tot constructorul. Atunci cînd păreri sînt împărțite... de cele mai multe ori hotărîrea se ia prin majoritatea de voturi!”. Și în acest caz instrucțiunile sînt clare, comisia de recepție fiind formată din 5 persoane, constructorul avînd un singur vot.

Concluzia ce se desprinde din precizările pe care m-am simțit dator să le fac după citirea anchetei „Scintei” este că, în multe cazuri, nu legislația — atît de des incriminată — este de vină, ci necunoașterea sau neaplicarea prevederilor ei. De aceea, se impune ca beneficiarii să studieze în amănunțime legislația privind recepția lucrărilor și să o aplice în spiritul ei cu toată hotărîrea și principialitatea necesare. În acest mod se va îmbunătăți activitatea comisiilor de recepție, beneficiarii vor primi lucrări complet terminate și de bună calitate.

În privința prelungirii perioadei de verificare în exploatare de la

De ce „închideți ochii” la lucrările neterminate și de slabă calitate?

arată că „însăși acceptarea, chiar într-un mod excepțional, a ideii că o construcție poate fi dată în folosință deși ea nu este terminată, ar trebui abandonată”. Precizăm că pentru construcțiile de locuințe și cele social-culturale instrucțiunile prevăd în mod categoric ce lucrări neterminate se admit la darea în folosință și anume: vara — antena comună, instalații de telefonie și racord electric definitive, iar iarna, în afara celor citate — tenelișii și vopsiri la fațade, izolări definitive la terase și uneori trotuarele din jurul clădirilor.

Așadar, numai în timpul feriei se acceptă darea în folosință a construcțiilor de locuințe fără lucrările de exterior enumerate mai sus și nu altele, însă cu lucrările interioare complet terminate. Această prevedere a fost dictată de necesitatea esalonării pe întreg anul a dării în folosință a volumului de locuințe planificat. Dacă s-ar fi admis darea în folosință numai a unor construcții complet ter-

un an la doi sau chiar la 3 ani, cum propune ing. I. Lezeu, vicepreședintele Statului popular al raionului Tudor Vladimirescu, după care se face recepția definitivă, n-o găsim justificată. Termenul de un an s-a dovedit, în majoritatea cazurilor, suficient pentru a se constata modul în care se comportă construcția și calitatea lucrărilor executate. De altfel, după perioade mai îndelungate este greu de mai găsi și aduna laolaltă pe delegații constructorului și membrii comisiei care au participat la recepția provizorie a lucrărilor. Pentru cazul cînd anumite vicii sau defecțiuni, datorite constructorului, apar după recepția definitivă, beneficiarul poate cere remedierii lor în lumina prevederilor decretului nr. 167/1958 privind descripțiile.

Se recomandă, de asemenea, aplicarea de penalizări întreprinderii de execuție care nu la parte — prin delegat — la recepții sau nu efectuează la timp lucrările de remediere și de completări ce-i revin. Acest lucru este precizat, dar din păcate se constată că prevederile legale respective nu sînt respectate. Beneficiarii nu cer băncii finanțatoare aplicarea penalizărilor și retragerea contravaloarelor lucrărilor cu deficiențe pînă la remedierea lor, iar organele băncii finanțatoare nu au luat inițiativa aplicării penalizărilor fixe.

Ing. I. Lezeu mai arată că „în comisiile de recepție nu reprezentantul I.A.L., adică al beneficiarului, are de spus cuvîntul hotărîtor, ci tot constructorul. Atunci cînd păreri sînt împărțite... de cele mai multe ori hotărîrea se ia prin majoritatea de voturi!”. Și în acest caz instrucțiunile sînt clare, comisia de recepție fiind formată din 5 persoane, constructorul avînd un singur vot.

Concluzia ce se desprinde din precizările pe care m-am simțit dator să le fac după citirea anchetei „Scintei” este că, în multe cazuri, nu legislația — atît de des incriminată — este de vină, ci necunoașterea sau neaplicarea prevederilor ei. De aceea, se impune ca beneficiarii să studieze în amănunțime legislația privind recepția lucrărilor și să o aplice în spiritul ei cu toată hotărîrea și principialitatea necesare. În acest mod se va îmbunătăți activitatea comisiilor de recepție, beneficiarii vor primi lucrări complet terminate și de bună calitate.

În privința prelungirii perioadei de verificare în exploatare de la

Ing. D. TOMESCU
din C.S.C.A.S.

TIMPUL LIBER AL ARTISTULUI

Pentru majoritatea profesunilor, timpul liber, luat în bloc, este un fel de a nu mai păstra legătura cu profesia, de a crea o diversivitate, chiar o absență în raport cu ea. Deși medicul nu poate uita, în timp ce citește un roman, de bolnavul pe care l-a operat, sau inginerul agronom, în timp ce privește la televizor, fuge cu gândul la lucrarea costică pe care o pregătește pentru ziua următoare, în timp ce privește la televizor, fuge cu gândul la lucrarea costică pe care o pregătește pentru ziua următoare...

memoriei, fixează aceste observații prin diferite tehnici de notație, apropiate obiectului. Așa se face că Leonardo da Vinci nu se desparte de caietul lui de schițe, că George Călinescu avea un fișier din care își însușea mințile românele, că Jules Renard ne-a lăsat un jurnal în care-și experimenta opera; în scrisorile către fratelui său Theo, Van Gogh își pregătea culorile și-și desena flăcările interioare, iar în colecțiile lui Bartok folclorul își teazuriza ritmurile și intonațiile; Ion Sava de ocupa imaginile realului

Cătorile, un alt capitol al explorării intensive a timpului liber — în care simțim mereu a trăși de altă față, cea necunoscută, a propriei noastre lumi, în care dobândim relieful contrastelor, ne definim comparându-ne, ne raportăm permanent la scara unor cunoștințe mereu largite spre universul.

Lecturile aducăgă timpul nostru tot timpul altora, condensat în teac. O carte înseamnă pletina cu unul din creatorii lumii, în momentul chiar fa care face unul din gesturile creației, care se confundă în gestul minții fatine spre tine. Să-mi fie îngădui să vizez la acea lăență schimbare a timpului mort dintre culse teatrului, în timp de creație, prin modesta deprindere de a deschide o carte și a-ți hrăni cugetul cu o maximă sau un catren, fie numai cu un sumar sau o notă, toate ierburile de leac împotriva vidului așteptării sport de vulgaritate anecdotelor.

După cum același timp mort poate fi convertit prin exercițiile profesionale, întorcându-l, ca pe un scaun răsturnat, cu picioarele în jos, poziție în care poate fi folosit ca și oul lui Columb. De la gimnastica degotelor la cea a memorizării, sau numai cu simplul exercițiu al concentrării prin tăcere, actorul ar putea crea în jurul repeliilor sau spectacolului reușirea și gravitatea proprii tuturor tipurilor de creație, dar cu atât mai necesare în creația colectivă, unde sint cel mai în primăj. Artistul trebuie să-și întretină sensibilitatea, vigoența și mărierea ei, prin contactul cu natura, contact brutal, fizic, cu drumul povirilor, vântul aspru, înălțimile, praful, undă împede, ca și contactul în spiritul și conțempării, în care plaiul, livada, inserarea, freamățul pădurii cad cu ecou în suflet. Artificiul artei, convențiile ei, climatul claustrat, în special în teatru, ne pot usca, ne pot îndepărta de senzațiile și sentimentele cele mai simple, cele mai naturale. Cred că e un exercițiu util să-ți confrunți lucrarea, mono-

log, scenă sau poem, cu firea vegetală și cu omul nedespriș de ea, măcar imaginativ dacă nu direct. Artificiul artei, în sensul bun, își poate recăpăta astfel dipazonul de autenticitate. Înainte de o premieră, o plimbare tăcută printre frunze și oameni mi se pare o adaptare mai bună la spectacol decât privirea pe gaura cheii în fortoasa sălii. Și deci o mai bună croială a timpului, mai pe trupul profesiei.

Cea mai mare parte a timpului liber este însă consacrată, firesc, dialogului cu arta. Convețnirea cu artele în toate manifestările lor, teorie, critică, opere și contactul zilnic cu spectacolul tuturor artelor și artilșilor, cile și cili poți cuprinde, dau timpul liber caracterul lui fcutur de timp axat spiritual, concentrat până la saturație de valorile vieții în artă. Artiișii autentici trăiesc în arta lor ca într-un mediu natural. Nu e nimic original în a spune că Enescu trăia în muzică. Tot așa Lucia Sturdza Bulandra nu putea fi concepută în afara timpului-teatru. Nu izbutese să înțeleg pe acel oameni care conduc teatre și nu merg la teatru, pe cei care joacă teatru și nu văd teatru, pe studenții care învață teatru și nu vin la teatru decât ocazional. Se poate vorbi de pasiune în afara nevoii de a fi în permanent contact cu obiectul pasiunii?

În această convețnure pasionată cu fenomenul artistic, de mare necesitate este schimbul cu oamenii de artă, în orizontul celor 7 arte. Prea puțin sint, la noi în țară, formele care mijlocească comunicarea între creatori. Interesul pentru înțlnire, ca act intelectual și afectiv, e vag, discuția și schimbul doar întâmplătoare. Aflii uneori cu mirare că și alții gîndesc ca tine, dar răzlețea rămîne, nu se încheagă în marea solidaritate a breșii, nu ne găndim la cea idilică, ci la cea a întreprinderii pasiunilor, care comunică chiar și în raportul de contrarietate. Pentru ocrețirea acestei „înțlniri” (de ce să ocrețim numai arborii?) ar putea face mult asociațiile profesionale. Oare nu e timpul să dăm A.T.M.-ului (Asociația tamenilor a artii din institutiile de teatru și muzică) funcția sa creatoare, de stimulare a apterilor și conlucrării artilșilor, de organizare a comunicării între ei prin intermediul unui program concret, cuprinzînd de la o activitate proprie de creație pînă la dezbateră ei? Credem că A.T.M.-ul trebuie să devină un club de creație, un factor dinamic al înțlnirii noastre, un loc de confruntare și influență, de experiment și sugestii, o casă a artei care să valorifice „timpul liber” în jocul multiplu al valențelor creatoare prezente la localitate.

Ce trăsături li unesc pe Vincent Van Gogh, pictorul olandez, Jack London, scriitorul american, și Michelangelo, artilșul italian? Erau Oameni-Phoenix. Fiecare dintre ei trăia cinci sute de ani în fiecare zi a vieții sale. Sau poate că necontenitele obstacole, frustrări, înfringeri și mizerii li făceau să capete această impresie. Totuși, la capătul zilei lor de cinci sute de ani, deși prefăcuți în cenusă, nu erau distruși: cea ce rămînea dincolo de orice putere de a-ți înfringe sau distruge era capacitatea lor de a renaște odată cu fiecare răsărit de soare. Toți trei spun: „Fiecare zi nouă este o lume nouă în care se poate crea”.

puncte de vedere

de gîndire continuă în vorbire gîndul. Această relație de solidaritate a celor doi timpi este caracteristică activității artilșului, fiziologiei creației. Balzac a exprimat-o limpede: „Cînd nu face nimic, artilșul munceste și muncind se odihnește”. Cînd nu face nimic, artilșul nu desenează, nu cîntă la pian, sau nu joacă un rol, artilșul munceste în intimitatea laboratorului său nevăzut, tot atât de evident ca planta care, cînd nu înflorește, adună sărurile ploi și ale pămîntului, le pritocește în o sumă de atente reacții chimice, care toate se destină magice în irumpeza corolii. Cînd nu produce, artilșul observă, acumulează, meditează. Timpul liber al artilșului este necesar legat de timpul obligat, amîndoi timpii alcătuiți timp unic al creației, în ritmul diferentiat al pregătirii și al producerii opereii de artă.

În cartoteci, iar Louis Jouvet, leșind din scenă, își nota reacțiile cît încă mai palpitate. Toate operele sînt împlinite în solu unei arhive proprii de observații, rezultat al migăloaselor fardii, măsurătorii și calculele teatrului, ca pe un scaun răsturnat, cu picioarele în jos, poziție în care poate fi folosit ca și oul lui Columb. De la gimnastica degotelor la cea a memorizării, sau numai cu simplul exercițiu al concentrării prin tăcere, actorul ar putea crea în jurul repeliilor sau spectacolului reușirea și gravitatea proprii tuturor tipurilor de creație, dar cu atât mai necesare în creația colectivă, unde sint cel mai în primăj. Artistul trebuie să-și întretină sensibilitatea, vigoența și mărierea ei, prin contactul cu natura, contact brutal, fizic, cu drumul povirilor, vîntul aspru, înălțimile, praful, undă împede, ca și contactul în spiritul și conțempării, în care plaiul, livada, inserarea, freamățul pădurii cad cu ecou în suflet. Artificiul artei, convențiile ei, climatul claustrat, în special în teatru, ne pot usca, ne pot îndepărta de senzațiile și sentimentele cele mai simple, cele mai naturale. Cred că e un exercițiu util să-ți confrunți lucrarea, mono-

log, scenă sau poem, cu firea vegetală și cu omul nedespriș de ea, măcar imaginativ dacă nu direct. Artificiul artei, în sensul bun, își poate recăpăta astfel dipazonul de autenticitate. Înainte de o premieră, o plimbare tăcută printre frunze și oameni mi se pare o adaptare mai bună la spectacol decât privirea pe gaura cheii în fortoasa sălii. Și deci o mai bună croială a timpului, mai pe trupul profesiei.

Cea mai mare parte a timpului liber este însă consacrată, firesc, dialogului cu arta. Convețnirea cu artele în toate manifestările lor, teorie, critică, opere și contactul zilnic cu spectacolul tuturor artelor și artilșilor, cile și cili poți cuprinde, dau timpul liber caracterul lui fcutur de timp axat spiritual, concentrat până la saturație de valorile vieții în artă. Artiișii autentici trăiesc în arta lor ca într-un mediu natural. Nu e nimic original în a spune că Enescu trăia în muzică. Tot așa Lucia Sturdza Bulandra nu putea fi concepută în afara timpului-teatru. Nu izbutese să înțeleg pe acel oameni care conduc teatre și nu merg la teatru, pe cei care joacă teatru și nu văd teatru, pe studenții care învață teatru și nu vin la teatru decât ocazional. Se poate vorbi de pasiune în afara nevoii de a fi în permanent contact cu obiectul pasiunii?

În această convețnure pasionată cu fenomenul artistic, de mare necesitate este schimbul cu oamenii de artă, în orizontul celor 7 arte. Prea puțin sint, la noi în țară, formele care mijlocească comunicarea între creatori. Interesul pentru înțlnire, ca act intelectual și afectiv, e vag, discuția și schimbul doar întâmplătoare. Aflii uneori cu mirare că și alții gîndesc ca tine, dar răzlețea rămîne, nu se încheagă în marea solidaritate a breșii, nu ne găndim la cea idilică, ci la cea a întreprinderii pasiunilor, care comunică chiar și în raportul de contrarietate. Pentru ocrețirea acestei „înțlniri” (de ce să ocrețim numai arborii?) ar putea face mult asociațiile profesionale. Oare nu e timpul să dăm A.T.M.-ului (Asociația tamenilor a artii din institutiile de teatru și muzică) funcția sa creatoare, de stimulare a apterilor și conlucrării artilșilor, de organizare a comunicării între ei prin intermediul unui program concret, cuprinzînd de la o activitate proprie de creație pînă la dezbateră ei? Credem că A.T.M.-ul trebuie să devină un club de creație, un factor dinamic al înțlnirii noastre, un loc de confruntare și influență, de experiment și sugestii, o casă a artei care să valorifice „timpul liber” în jocul multiplu al valențelor creatoare prezente la localitate.

Ce trăsături li unesc pe Vincent Van Gogh, pictorul olandez, Jack London, scriitorul american, și Michelangelo, artilșul italian? Erau Oameni-Phoenix. Fiecare dintre ei trăia cinci sute de ani în fiecare zi a vieții sale. Sau poate că necontenitele obstacole, frustrări, înfringeri și mizerii li făceau să capete această impresie. Totuși, la capătul zilei lor de cinci sute de ani, deși prefăcuți în cenusă, nu erau distruși: cea ce rămînea dincolo de orice putere de a-ți înfringe sau distruge era capacitatea lor de a renaște odată cu fiecare răsărit de soare. Toți trei spun: „Fiecare zi nouă este o lume nouă în care se poate crea”.

De unde vine această forță, acest curaj? Din dedicarea lor față de o idee și față de un ideal. Vincent Van Gogh voia să vadă natura dincolo de superficialitatea imaginii ogîndite, să-1 întorcă pe om la o privire mai adîncă, așa ca să poată vedea și înțlege lumea în care trăiește. Michelangelo voia să dăltuiască în marmură prototipul artei frumuseții naturale a omului, ale viziunii, tăriei și destructibilității sale. Jack London era hotărît să dezvăluie și să recreteze structurile economice, sociale și politice, așa încît toți oamenii să le găsească sens și justie.

Astfel de oameni sint greu de reuda la tăcere. Sint cu neputință de distrus. Impotriva unor asprimi de necrezut, ei concep mai departe, împotriva descurajării fără limite, ei perseverează. Ei înalță un volum monumental de muncă, în ciuda durerii, sărăciei, singurătății, repudierii. Forța vitală lăuntrică a celor trei este puterea pe care o sorb din căutarea adevărului despre condiția umană, hotărîrea lor de a proiecta acest adevăr revelator: în tablouri, în marmură, în cuvinte. Ei găsesc sensul vieții și înțlșează acest sens în fața ochilor încoțeați și obosiți al lumii, astfel ca toți oamenii să-1 poată vedea. În loc de a fi sălbiși de giganticele lor lupte, ei sint înțlșii: pentru că ei au fost adevărați oameni

și pentru că timpul se vedește a fi scurt față de idealul artilșului. Acesta și-a fardii o metodă prin care timpul e supus unei exploatare intensive. Pentru a-și îmbogăți percepția, pentru a poseda realul, el folosește observația cu ajutorul căreia colecționează, ierarhizează și apreciază datele imediate ale vieții. Apoi, înlocuitorii în fidelitate

de organizare și funcționare a casei de cultură imi pare o necesitate ce nu mai poate fi amînată. El ar trebui să lămurească pe deplin scopul pentru care sint create aceste instituiții, să arate clar care le sint atribuțiile, ce jaloane importante trebuie să urmărească activitatea lor.

Prof. C. FILIȚA
directorul Casei raionale de cultură Tecuci

Dan NASTA

Atribuții proprii sau dublarea sarcinilor?

Casele de cultură, raionale sau o-ărășenești, au menirea de a polariza în jurul lor întreaga mișcare cultural-artistică din localitate. Luat concret înșă, atribuțiile ce le revin cu greu se pot delimita de acelea ale comitetelor raionale pentru cultură și artă.

Confuzia o întreține lipsa unui regulament de organizare și funcționare a acestei importante instituții de cultură. Sint „in vigore” doar niște instrucțiuni vechi, care nu mai corespund cerințelor actuale. Lipsa unui regulament de organizare și funcționare produce casele de cultură grutăți administrative-gospodărești și în organizarea manifestărilor culturale-artistice.

Munca metodică este unora apreciată după criterii care s-ar potrivea celei a inspectorilor comitetelor pentru cultură și artă: nu numărul de formații artistice îndrumate și calitatea acestei îndrumări, manifestările de amploare concepute și organizate, ci — pur formal! — numărul deplasărilor pe teren și al inspectorilor la căminele culturale.

Dar lanțul confuziilor nu se oprește aici. Sarcina antrenării intelectualilor la sprîjnirea unor manifestări este azvîrlită ca o minge între casele de cultură și comisiile pentru răspîndirea cunoștințelor culturale-științifice. Acesta din urmă au în subordine casele de cultură în organizarea unor manifestări, sau trebuie să colaboreze cu ele? Nu se știe...

Și în domeniul administrativ-gospodăresc întîmpinăm o serie de grutăți. Vechile instrucțiuni nu sint, totdeauna, luate în considerare de organele tutelare. Este sau nu casa de cultură persoană juridică, cu drepturi depline? Are sau nu dreptul de a dirija și de a dispune — firește în limitele legii — de bunurile materiale și fondurile bănești aflate la dispoziția sa? Sint sau nu conducătorii unor astfel de unități ordonatori de credite?

H.C.M. 1006/1958 răspunde afirmativ la aceste întrebări dar organele tutelare nu aplică prevederile hotărîrii cînd este vorba de unele case de cultură, pretinzîndu-se ca ele sînt și conducătorii telefonice interne-băne și comisiile pentru răspîndirea cunoștințelor culturale-științifice raionale pentru cultură și artă.

O altă problemă care se cere reglementată este cea a consilierilor de conducere. Mai sint ele utile sau nu? Dintr-o căe știu, unele case de cultură sint conduse de un birou metodic și nu de un consiliu de conducere.

Lată de ce aparitia reglementului

La Expoziția de artă populară a artilșilor amatori din București
Foto: A. Cartojan

Serbare cimpenească în parcul Sibiului. Scenă din spectacolul muzical-coregrafic „Nunță ciobănească”
Foto: Gh. Vințilă

Cinci sute de ani în fiecare zi...

Articol scris pentru „Scînteia” de Irving STONE

Află mereu pe lista celor mai publicați autori datorită romanelor în care înalțăsoacă viața unor oameni celebri, Irving Stone este cunoscut publicului nostru mai ales prin cele trei cărți apărute în românește — „Agnon și oțet”, „Bucuria vieții” și „Jack London”. „Scînteia” l-a rugat să se ocupe în special de personajele principale ale acestor cărți — Michelangelo, Van Gogh și Jack London — în articolul său destinat cititorilor români. În cadrul unei anchete, l-am rugat să se refere la mitul păsării Phoenix și să ne explice forța de regenerare a rașii umane, să ne vorbească despre eroii săi și propria sa muncă, despre principile ce-l animă în scris. Scriitorul american ne-a trimis textul de mai jos.

Articol scris pentru „Scînteia” de Irving STONE

Articol scris pentru „Scînteia” de Irving STONE

Ce trăsături li unesc pe Vincent Van Gogh, pictorul olandez, Jack London, scriitorul american, și Michelangelo, artilșul italian? Erau Oameni-Phoenix. Fiecare dintre ei trăia cinci sute de ani în fiecare zi a vieții sale. Sau poate că necontenitele obstacole, frustrări, înfringeri și mizerii li făceau să capete această impresie. Totuși, la capătul zilei lor de cinci sute de ani, deși prefăcuți în cenusă, nu erau distruși: cea ce rămînea dincolo de orice putere de a-ți înfringe sau distruge era capacitatea lor de a renaște odată cu fiecare răsărit de soare. Toți trei spun: „Fiecare zi nouă este o lume nouă în care se poate crea”.

De unde vine această forță, acest curaj? Din dedicarea lor față de o idee și față de un ideal. Vincent Van Gogh voia să vadă natura dincolo de superficialitatea imaginii ogîndite, să-1 întorcă pe om la o privire mai adîncă, așa ca să poată vedea și înțlege lumea în care trăiește. Michelangelo voia să dăltuiască în marmură prototipul artei frumuseții naturale a omului, ale viziunii, tăriei și destructibilității sale. Jack London era hotărît să dezvăluie și să recreteze structurile economice, sociale și politice, așa încît toți oamenii să le găsească sens și justie.

Astfel de oameni sint greu de reuda la tăcere. Sint cu neputință de distrus. Impotriva unor asprimi de necrezut, ei concep mai departe, împotriva descurajării fără limite, ei perseverează. Ei înalță un volum monumental de muncă, în ciuda durerii, sărăciei, singurătății, repudierii. Forța vitală lăuntrică a celor trei este puterea pe care o sorb din căutarea adevărului despre condiția umană, hotărîrea lor de a proiecta acest adevăr revelator: în tablouri, în marmură, în cuvinte. Ei găsesc sensul vieții și înțlșează acest sens în fața ochilor încoțeați și obosiți al lumii, astfel ca toți oamenii să-1 poată vedea. În loc de a fi sălbiși de giganticele lor lupte, ei sint înțlșii: pentru că ei au fost adevărați oameni

și pentru că timpul se vedește a fi scurt față de idealul artilșului. Acesta și-a fardii o metodă prin care timpul e supus unei exploatare intensive. Pentru a-și îmbogăți percepția, pentru a poseda realul, el folosește observația cu ajutorul căreia colecționează, ierarhizează și apreciază datele imediate ale vieții. Apoi, înlocuitorii în fidelitate

de organizare și funcționare a casei de cultură imi pare o necesitate ce nu mai poate fi amînată. El ar trebui să lămurească pe deplin scopul pentru care sint create aceste instituiții, să arate clar care le sint atribuțiile, ce jaloane importante trebuie să urmărească activitatea lor.

Prof. C. FILIȚA
directorul Casei raionale de cultură Tecuci

Dan NASTA

Ce trăsături li unesc pe Vincent Van Gogh, pictorul olandez, Jack London, scriitorul american, și Michelangelo, artilșul italian? Erau Oameni-Phoenix. Fiecare dintre ei trăia cinci sute de ani în fiecare zi a vieții sale. Sau poate că necontenitele obstacole, frustrări, înfringeri și mizerii li făceau să capete această impresie. Totuși, la capătul zilei lor de cinci sute de ani, deși prefăcuți în cenusă, nu erau distruși: cea ce rămînea dincolo de orice putere de a-ți înfringe sau distruge era capacitatea lor de a renaște odată cu fiecare răsărit de soare. Toți trei spun: „Fiecare zi nouă este o lume nouă în care se poate crea”.

De unde vine această forță, acest curaj? Din dedicarea lor față de o idee și față de un ideal. Vincent Van Gogh voia să vadă natura dincolo de superficialitatea imaginii ogîndite, să-1 întorcă pe om la o privire mai adîncă, așa ca să poată vedea și înțlege lumea în care trăiește. Michelangelo voia să dăltuiască în marmură prototipul artei frumuseții naturale a omului, ale viziunii, tăriei și destructibilității sale. Jack London era hotărît să dezvăluie și să recreteze structurile economice, sociale și politice, așa încît toți oamenii să le găsească sens și justie.

Astfel de oameni sint greu de reuda la tăcere. Sint cu neputință de distrus. Impotriva unor asprimi de necrezut, ei concep mai departe, împotriva descurajării fără limite, ei perseverează. Ei înalță un volum monumental de muncă, în ciuda durerii, sărăciei, singurătății, repudierii. Forța vitală lăuntrică a celor trei este puterea pe care o sorb din căutarea adevărului despre condiția umană, hotărîrea lor de a proiecta acest adevăr revelator: în tablouri, în marmură, în cuvinte. Ei găsesc sensul vieții și înțlșează acest sens în fața ochilor încoțeați și obosiți al lumii, astfel ca toți oamenii să-1 poată vedea. În loc de a fi sălbiși de giganticele lor lupte, ei sint înțlșii: pentru că ei au fost adevărați oameni

și pentru că timpul se vedește a fi scurt față de idealul artilșului. Acesta și-a fardii o metodă prin care timpul e supus unei exploatare intensive. Pentru a-și îmbogăți percepția, pentru a poseda realul, el folosește observația cu ajutorul căreia colecționează, ierarhizează și apreciază datele imediate ale vieții. Apoi, înlocuitorii în fidelitate

Lată de ce aparitia reglementului

„LUCEAFĂRUL” în decorul natural al Palatului Mogoșoaia

În actuala stagiune estivală bucureșteană, cunoscuta dramă istorică „Luceafărul” de Barbu Ștefănescu-Delavrancea, alături parte a trilogiei consacrate de marele scriitor trecutului de frîmintări și de glorie al Moldovei, va fi reprezentată în aer liber. În interpretarea colectivului artistic al Teatrului „Lucia Sturdza-Bulandra” (regia: Ion Cojar, decoruri: George Ștefănescu, costume: Sanda Mușatescu), poemul dramatic al lui Delavrancea va răsună în ambianța monumentală a parcului Palatului Mogoșoaia. Aceste originale spectacole vor avea loc în zilele de 15 și 16 iulie la ora 20.

Din distribuție fac parte: Petre Gheorghiu, Ștefan Ciubotăreanu, George Măruț, Ion Bostoiu, Mircea Băsta, Dan Dămbian, Jean Rader, Dorin Drăg, Gheorghe Oprina, Lucia Mara, Gina Petriș, Ica Matache, Aurora Șotropa și alții.

Transportul publicului va fi asigurat la ducere (începînd cu ora 16) și la întoarcere (începînd cu ora 22.30) de către I.T.B., care va pune la dispoziție autobuze speciale cu plecare din Piața Unirii (îngă stația P.E.C.O.) și sosirea în același loc.

Biletele pentru spectacole se găsesc la casa teatrului din B-dul Șchitu Măgureanu nr. 1 (telefon 14.60.60) iar în zilele spectacolelor la casele de bilete care vor funcționa în Piața Unirii (îngă stația P.E.C.O.) și la intrarea în Muzeul Mogoșoaia.

t v	18,00 — În direct... Emisiune economică. Modernizarea transportului feroviar. — Transmisiune de la Gara de Nord.
18,30 — Pentru copii: „Fram, ursul polar”, de Ceza Petrescu. — Povestește și desenează Iurie Darie.	
18,55 — Filmul „Bălețelul care făcea totul pe jumătate”.	
19,05 — Pentru tineretul școlar: Școli și tradiții: Liceul „L. Caragiale” din Ploiești.	
19,30 — Teledocumentar de seară.	
19,50 — Buletinul meteorologic.	
20,00 — Filmul: Aventurile lui Robin Hood.	
20,30 — Seară de teatru: „Turcaret” — comedie de Alain René Lesage. — Interpretăză colectivul Teatrului „Barbu Delavrancea”. În pauză: Desene animate.	
22,25 — Filmul: Imagini din Ulan Bator.	
22,45 — Teledocumentar de noapte.	

VIZITA CANCELARULUI FEDERAL AL REPUBLICII AUSTRIA

Dejun oferit de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

TOASTUL PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Salutînd în numele guvernului român și al său personal pe cancelarul federal și pe ceilalți oaspeți austrieci, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a remarcat că această vizită se înscrie pe linia dezvoltării din ultimii ani a relațiilor dintre cele două țări.

Sîntem deosebit de satisfăcuți — a spus vorbitorul — să constatăm că între România și Austria nu există probleme litigioase, fapt care ne îngăduie să ne îndreptăm toată atenția spre dezvoltarea unei colaborări prietenești.

Legăturile dintre popoarele noastre au rădăcini în trecut istoric; pe lângă contactele și schimbările economice, cultura și arta austriacă au trezit de timpuriu interesul unor cărturari din țările române.

Exprimînd aspirațiile comune spre o mai bună cunoaștere reciprocă și continuînd aceste vechi tradiții, relațiile româno-austriece cunosc în prezent o dezvoltare fructuoasă, la care contribuie apropierea geografică, numeroasele posibilități de contacte, facilitate și de această cale europeană de comunicație care este Dunărea.

Relevînd că pentru întărirea raporturilor de prietenie și colaborare dintre România și Austria, contacte directe stabilite între factorii de răspundere ai celor două țări și-au demonstrat pe deplin utilitatea, premiul român a evocat plăcuta vizită întreprinsă în Austria, contactul direct cu realizările, munca pașnică și preocupările populare austriace. Vorbitorul a subliniat că în ultimii ani relațiile economice și culturale dintre țările noastre se dezvoltă cu succes și că există încă largi posibilități pentru dezvoltarea colaborării româno-austriece.

În continuare, președintele Consiliului de Miniștri a spus: Asigurarea și întărirea păcii și securității trebuie să constituie, după părerea noastră, preocuparea majoră a tuturor guvernelor. În realizarea acestui desiderat arăzător al popoarelor, tuturor statelor, mari sau mici, le revine o serioasă răspundere. Toate statele — mari sau mici — sînt datorate să aducă contribuția lor în scopul salvării omenirii de adevăratul nou război și al prăvălirii a ceea ce a creștăm de pret civilizată și cultura umană.

Accumularea unor noi amenințări pentru pace, ca urmare a intensificării războiului din Vietnam, a recențelor ostilități din Orientul Mijlociu, ca și a încordării existente în alte puncte ale globului provoacă prejudecări și adîncă îngrijorare.

Guvernul român consideră că înclearea imediată și necondiționată a bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam, curmarea războiului împotriva poporului vietnamez reprezintă cerințe imperioase pentru reglementarea conflictului din sud-estul Asiei. Poporul vietnamez trebuie să fie lăsat să-și rezolve singur, fără amestec din afară, problemele sale interne, în conformitate cu acordurile de la Geneva din 1954.

Evoluția recentă a evenimentelor a demonstrat că încordarea și ostilitățile din Orientul Mijlociu nu servesc popoarelor din această parte a lumii. Adoptarea unor soluții raționale și durabile pentru problemele litigioase din această regiune impune folosirea exclusivă a mijloacelor pașnice, eliminarea imixtiunii străine, respectarea intereselor fundamentale ale fiecărui stat pe baza existenței sale independente și suverane, soluționarea problemelor în suspensie prin metoda tratativelor, a înțelegerii.

Guvernul român este ferm convins că, astăzi cînd frămîntări pun în primejdie pacea lumii, este necesar, mai mult ca orînd, să fie respectat dreptul inalienabil al popoarelor de a-și hotărî singure soarta, fără amestec și presiuni din afară.

În relațiile dintre state trebuie să fie strict respectate principiile suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Acesta constituie calea care poate duce la abordarea rezonabilă și soluționarea problemelor dificile ale situației internaționale.

Înfăptuirea acestor principii face ca țările mici și mijlocii să joace un rol tot mai important în promovarea cauzei păcii și colaborării între state. Animarea dorinței menținerii și dezvoltării unui climat de pace, România și Austria depun eforturi constructive pentru înțelegere și colaborare, pentru realizarea destinderii și securității în Europa.

La aceasta contribuie acțiunile întreprinse pe baza rezoluției privind stabilirea de relații de bună vecinătate între țările continentului nostru, propusă de către România, Austria și alte 7 state europene și adoptată în unanimitate de către Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite.

Dezvoltarea cooperării astfel statornică și realizate prin contacte și schimburi libere de păreri, la care pot contribui toate statele europene interesate, este de natură să constituie un factor încurajator pentru noi măsuri de destindere, înțelegere și cooperare în Europa și în întreaga lume.

Exprimîndu-și convingerea că discuțiile prilejuite de vizita înaltului oaspete în România vor contribui la mai bună înțelegere reciprocă și la progresul continuu al relațiilor dintre țările noastre, președintele Consiliului de Miniștri a toastat pentru continua dezvoltare a prieteniei dintre România și Austria, pentru prosperitatea și fericirea poporului austriac, în sănătatea Excelenței Sale, domnului Franz Jonas, președintele federal al Austriei, în sănătatea cancelarului federal, a celor care îl însoțesc, în sănătatea tuturor celor prezenți.

Intrevederea miniștrilor de externe

În cursul dimineții de luni, ministrul afacerilor externe al Republicii Austria, dr. Lujo Toncic-Sorin, a făcut o vizită protocolară ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Plecarea spre Brașov

Seara, cancelarul federal al Austriei, dr. Josef Klaus, împreună cu persoanele oficiale austriece care îl însoțesc, au plecat cu un tren special spre Brașov.

Oaspeții sînt însoțiți de Gh. Gaston Marin, vicepreședintele al Consiliului

de Miniștri, și Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe.

La plecarea din gara Băneasa, oaspeții austriece au fost salutați de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, de alți membri ai guvernului și alte persoane oficiale.

Garda militară aliniată în fața Monumentului a prezentat onorul. După întoarcerea în curtea de stat ale celor două țări, a urmat defilarea gărzii de onoare.

În toaștul de răspuns, cancelarul federal al Republicii Austria, dr. Josef Klaus, a mulțumit pentru primirea cordială, pentru caldele cuvinte de salut exprimate, la rîndul său, gazdelor salutații cordiale în numele său personal și al celorlalți oaspeți.

Am venit la București — a spus cancelarul federal — pentru a asigura contribuția pe care cele două țări ale noastre trebuie s-o aducă, fiecare, la realizarea unui progres amplu și pașnic al omenirii.

Înțelegerea reciprocă și relațiile prietenești pe care le asigurăm, prin convorbirile noastre, între țările noastre constituie un element necesar al bunelor relații interstatale în regiunea Dunării. Stabilitatea relațiilor internaționale în această zonă este o condiție esențială a asigurării păcii în Europa și în lume; istoria a dovedit în repetate rînduri acest lucru.

Dezvoltarea relațiilor economice între țările noastre permite o folosire mai judicioasă a potențialului economic național și asigură progresul economic și social al popoarelor noastre. Dacă, cu prilejul șederii mele în țara dv., vom discuta despre intensificarea relațiilor culturale și științifice, a relațiilor umane în general între popoarele noastre, acest lucru nu are la bază numai faptul că sîntem conștienți de un avantaj material reciproc, ci, înainte de toate, convingerea că nu sînt suficiente numai convorbirile între oameni de stat la nivel înalt pentru a asigura temeinic relații de înțelegere și prietenie între popoare. Oamenii trebuie să se înțelească și să se cunoască, nu numai pentru că această libertate de mișcare corespunde demnității și firii umane, ci pentru că prin aceasta se ajunge la o înțelegere a trăsăturilor particulare ale fiecărui popor, a problemelor sale specifice.

Vorbitorul a arătat apoi că această înțelegere este o condiție esențială a unei largi solidarități umane, a unei răspunderi mai mari față de bunăstarea economică și socială a omenirii.

În continuare, cancelarul federal a spus: Actuala situație internațională la care v-ați referit, domnule președinte, justifică diferite teme. De aceea este necesar să aderăm în mod consecvent și limpede la principiile unei existențe pașnice între oameni și ale unui progres larg al omenirii. Totodată este necesar — și în acest subliniez acest lucru — să se asigure această adeziune prin măsuri practice. O declarație de principii care rămîne fără consecințe practice își pierde credința.

Noi am venit la București pentru a adera, orîndu această este posibil, la principiile comune ale relațiilor interstatale și dorim să plecăm cu convingerea că am pus totodată temelii unei dezvoltări practice a relațiilor româno-austriece. Rezultatele practice vor arăta, pe baza unei retrospective efectuate după trecerea cîtorva ani, succesul sau insuccesul eforturilor noastre bilaterale.

În încheiere, cancelarul federal al Republicii Austria a toastat în sănătatea președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, în sănătatea celorlalți membri ai guvernului român, a întregului popor român, pentru dezvoltarea cu succes a relațiilor prietenești între poporul român și poporul austriac.

RECEPȚIE OFERITĂ DE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a oferit, luni seara, o recepție în onoarea cancelarului federal al Republicii Austria, dr. Josef Klaus.

Au luat parte membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de cultură și artă,

generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au participat, de asemenea, persoane oficiale care îl însoțesc pe înaltul oaspete austriac.

Au fost de față șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

S-au întonat imnurile de stat ale celor două țări. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Depunerea unei coroane de flori

În cursul dimineții de luni, cancelarul federal al Republicii Austria, dr. Josef Klaus, împreună cu persoanele oficiale care îl însoțesc, au depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Luptei pentru Libertatea Poporului și a Patriei, pentru Socialism.

La solemnitatea au fost prezenți Ion Cosma, membru al Consiliului de Stat, președintele Statului popular al orașului București, Mihail Marin și Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

La plecarea din gara Băneasa, oaspeții austriece au fost salutați de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, de alți membri ai guvernului și alte persoane oficiale.

Garda militară aliniată în fața Monumentului a prezentat onorul. După întoarcerea în curtea de stat ale celor două țări, a urmat defilarea gărzii de onoare.

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE DE CĂTRE AMBASADORUL REPUBLICII GUINEEA ÎN ROMÂNIA

Cuvîntările rostite

Ambasadorul FADIALA KEITA și-a exprimat satisfacția că a fost desemnat să reprezinte țara sa în Republica Socialistă România.

Evocînd unele date memorabile din istoria poporului nostru, ambasadorul a spus: „Cunoaștem și apreciem calea străbătută de poporul român după 9 mai 1877 în lupta pentru fîurirea unității și consolidarea independenței sale. Noi dăm o înaltă apreciere importanțelor rezultate obținute de dumneavoastră în toate domeniile în ciuda greutăților pe care istoria vi le-a impus”.

Relevînd eforturile depuse de poporul nostru după 23 August 1944 pentru reconstruirea țării pe baze noi, ambasadorul a arătat: „Locul important pe care Republica Socialistă România l-a dobîndit pe arena internațională ilustrează marelui rezultate pe care le-ați obținut și importanțele progrese realizate în folosul poporului dumneavoastră, al tuturor forțelor progresiste din lume, al păcii mondiale”.

Amoasadorul Fadiala Keita a scos în evidență poziția comună pe care Republica Guinea și Republica Socialistă România o au într-o serie de probleme majore ale vieții internaționale actuale.

În continuare ambasadorul a subliniat înaltă apreciere a guvernului guineez față de ajutorul pe care guvernul și poporul român îl acordă Guineei și rezultatele cooperării fructuoase dintre cele două țări și popoare.

În răspunsul său, președintele Consiliului de Stat, CHIVU STOICA, salutînd pe noul ambasador al Republicii Guinea, a reliefat simpatia de care se bucură în țara noastră eforturile poporului guineez pentru fîurirea unei economii prospere, de sine stătătoare, pentru dezvoltarea culturală și socială a patriei sale.

„Guvernul și poporul român — a spus președintele Consiliului de Stat — acordă o înaltă apreciere activității desfășurate pe plan extern de Republica Guinea pentru lichidarea deplină a colonialismu-

lui și urmărilor sale, pentru statornicirea între țări și popoare a unor relații inemeiale pe egalitate și respectul mutual al suveranității, precum și contribuției guvernului guineez la întărirea securității internaționale și apărarea păcii”.

Președintele Chivu Stoica a arătat că poporul român este solidar cu toate popoarele care luptă pentru eliberare de sub jugul colonial, pentru dreptul sacru de a-și hotărî singure soarta, fără amestec străin și sprijină activ eforturile statelor recent eliberate pentru apărarea suveranității și independenței naționale, pentru înfăptuirea aspirațiilor lor de progres social, economic și cultural.

Referindu-se la dezvoltarea continuă a relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Guinea, președintele Consiliului de Stat a subliniat că acordurile încheiate în ultima vreme marchează un moment important în evoluția acestor relații, punînd bazele unei rodnice colaborări economice; și-a exprimat convingerea că există largi posibilități de extindere a acestei colaborări, în folosul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.

Președintele Consiliului de Stat a urat ambasadorului Republicii Guinea succes deplin în activitatea consacrată adîncirii relațiilor de prietenie dintre cele două țări și popoare și l-a asigurată de întreg sprijinul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al guvernului român și al său personal.

Între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și ambasadorul Republicii Guinea, Fadiala Keita, a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă de căldură cordialitate.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbiri au participat Grigore Gheorghiu, secretarul Consiliului de Stat, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

(Agerpres)

LUCRĂRILE UNOR COMISI PERMANENTE ALE MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Zilele trecute au avut loc ședințele ale unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

Comisia economico-financiară a Marii Adunări Naționale, întrunită în ședință de lucru sub președinția tov. prof. univ. Manea Mănescu, a examinat și discutat proiectul de decret pentru înființarea, organizarea și funcționarea Inspectoratului general de stat pentru controlul calității produselor de export și proiectul de decret privind construirea de către cetățeni, cu sprijinul statului, de case propriete personală — pentru odihnă sau turism — în localitățile balneo-climatice și în alte locuri turistice.

Proiectele de decret au fost prezentate în fața comisiei de tovarășii Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, și Ion Chirilescu, vicepreședintele al Comitetului de Stat pentru îndrumarea și controlul organelor locale ale administrației de stat, care au dat apoi explicațiile cerute de deputați.

Proiectele de decret au fost, de asemenea, avizate de Comisia Juridică a Marii Adunări Naționale, întrunită sub președinția tov. prof. univ. Traian Ionașcu.

Comisiile au avizat favorabil proiectele de decret.

Avizele au fost înaintate Consiliului de Stat.

Pe verticalele progresului

Căldător care străbate azi orașele și satele Mongoliei nu poate să nu remarce numeroase schimbări înoltoare intervenite în viața acestei țări. Realizările economice și socio-culturale sînt cu atât mai vizibile cu cît se cunoaște că în trecut această străveche țară era considerată printre cele mai înapoiate din Asia. La victoria revoluției populare din 1921 s-a moștenit o situație grea. Peste 90 la sută din populația țării era analfabetă. Despre industrie nu se putea vorbi; totul se rezuma la câteva atelese meșteșugărești; agricultura era proeapă că nu era cunoscută, iar creșterea animalelor, singura ramură economică mai dezvoltată, se făcea destul de primitiv. În asemenea condiții, partidul și poporul au trebuit să învingă greutăți de tot felul. Acum Mongolia construiește socialismul; apar întreprinderi industriale, se dezvoltă agricultura, progresează știința și cultura.

Vizitînd Darhanul, noul centru industrial al R. P. Mongole, am avut posibilitatea să fac cunoștință cu unele dintre cele mai importante realizări existente în această țară. Aici, cu numai 6-7 ani în urmă, erau o mică stație de cale ferată și câteva iurle ale creșcătorilor de animale din partea locală. Acum Darhanul este un oraș în care industria se dezvoltă rapid. A fost dată în exploatare centrala termoelectrică cu o putere instalată de 48 000 kW. După cum am fost informat, în actualul plan cincinal puterea instalată a centralei electrice se va dubla, asigurîndu-se astfel alimentarea cu energie electrică a bazinului carbonifer Sarhin-

A 46-a aniversare a revoluției populare mongole

Ziua de astăzi marchează o dată memorabilă în istoria poporului mongol. Cu 46 ani în urmă, la 11 iulie 1921, în actuala plăză Suhe Bator din capitala R. P. Mongole a fost proclamată solemn victoria reușită de revoluția populară mongolă împotriva jugului feudal și asuprii străine. La 11 iulie 1921 a fost creat primul guvern popular din istoria țării. Ca urmare a victoriei revoluției populare a fost recucerită independența statului și a poporului mongol, moștenitorul unei istorii și al unor tradiții milenare.

În cei 46 de ani care au trecut de atunci, poporul mongol, sub conducerea Partidului Popular Revoluționar Mongol, a obținut succese remarcabile în lichidarea inapoierei feudal-coloniale, în dezvoltarea industriei, agriculturii și culturii, asigurînd victoria relațiilor socialiste în toate domeniile de activitate economică și socială.

Pe harta țării au apărut orașe noi. Peisajul stepelor mongole se transformă de la an la an, îmbogățindu-se cu uzine și fabrici, linii de înaltă tensiune, căi ferate și șosele. Alături de creșterea animalelor — ramură tradițională a economiei naționale — se dezvoltă industria metalurgică, industria de combustibili și energetică, industria de prelucrare a pieilor și a textilelor. Prin eforturile oamenilor muncii, spre sfîrșitul anului 1970, Mongolia va deveni o țară industrială-agrară.

În actualul cincinal 1966-1970 se prevede o creștere a producției industriale cu 70-80 la sută, a producției agricole cu 36-40 la sută, efectului de animale va crește la 25,5-26 milioane. Succese însemnate a obținut poporul mongol și în dezvoltarea culturii, științei, în ridicarea nivelului de trai.

Insufletit de sentimente de frățească prietenie, poporul român se bucură din toată inima de succesele poporului mongol. Realizările Mongoliei populare, ca și ale tuturor țărilor socialiste, contribuie la afirmarea tot mai puternică a socialismului în lume.

Popoarele română și mongolă sînt legate printr-o traică prietenie care s-a dezvoltat continuu, bazîndu-se pe comunitatea orînduirii și telurilor — construcția socialismului și a comunismului, apărarea păcii. Relațiile de colaborare frățească dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Mongolă, dintre partidele noastre sînt clădite pe temelia principiilor internaționalismului socialist, a respectării independenței, neamestecului în treburile interne, a stimei reciproce. Colaborarea economică și tehnico-științifică între țările noastre se dezvoltă necontenit, spre folosul și binele ambelor popoare.

Cu ocazia marilor sărbători, poporul român adresează poporului mongol un cald frățesc salut, urîndu-i noi succese pe drumul marilor progrese înfrugate cu 46 de ani în urmă de revoluția populară mongolă, pentru continua prosperitate și înflorire a Mongoliei socialiste.

Adunarea festivă de la București

Cu prilejul celei de-a 46-a aniversări a revoluției populare mongole, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat luni seara o adunare festivă la Casa de cultură a I.R.R.C.S.

Au participat ministrul afacerilor externe, funcționari superiori din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, oameni de artă și cultură, ziaristi, un numeros public. Printre asistenți se aflau, de asemenea, Togocin Ghenden, ambasadorul R. P. Mongole la București, membri ai ambasadei și alți membri ai corpului diplomatic acreditați în țara noastră.

Despre însemnătatea acestei aniversări au vorbit Alina Costică, vicepreședinte al I.R.R.C.S., și ambasadorul R. P. Mongole.

În continuare, asistența a vizionat filmul documentar de lung metraj „Mongolia”.

(Agerpres)

Telegramă

Cu prilejul celei de-a 46-a aniversări a victoriei revoluției populare mongole, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Mongole, Mangalîn Dughersuren.

Adunarea festivă de la Ulan Bator

ULAN BATOR 10 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 46-a aniversări a revoluției populare mongole, la Teatrul de stat de operă și balet din Ulan Bator a avut loc o adunare festivă. Au participat conducătorii partidului și ai guvernului Republicii Populare Mongole, membri ai corpului diplomatic. N. Jagvaral, membru al Biroului Politic al C.C. al P.P.R.M., secretar al C.C. al P.P.R.M., a rostit o cuvîntare despre însemnătatea revoluției populare mongole.

Insemnări de călătorie din R. P. Mongolă

momentul de față suprafețele cultivate cu asemenea culturi au ajuns la peste 500 000 ha. Principala pondere în cultura păioaselor o deține almacul (regiunea) Central unde se obțin până la 1 500 kg grîu la ha. Cerealele obținute asigură nevoile de consum ale populației.

Clima aridă și stepa lipsită de umiditate au necesitat efectuarea unor importante lucrări pentru irigaerea terenurilor cultivate cu cereale și pășuni. Pînă în prezent, în deservul Gobi și în alte regiuni ale țării au fost forate mii de puțuri, amenajate lucruri deschise care au permis irigația unor întinse suprafețe de teren. În planul de perspectivă se prevede ca pînă în anul 1975 să se foreze încă 20 000 de puțuri și să se facă peste 10 000 de canale care ar brăzda stepa mongolă asigurîndu-i apa necesară.

An de an sporește numărul tractoarelor și al mașinilor agricole care brăzdează stepa mongolă. În cele 294 de cooperative agricole și 38 gospodării de stat lucrează o mare număr de ingineri agronomi și medici veterinari. Aplicînd metode avansate, ei au reușit să sporească producția de cereale și animale. Îmbunătățirea raselor de animale și acclimatizarea unor legume și pomi constituie o preocupare de seamă pentru specialiștii mongoli. Ei au și obținut unele rezultate. În Gobi se cultivă acum legume și fructe. La început mai puțin, dar cu timpul producția va crește.

În R. P. Mongolă o largă dezvoltare a luat-o învățămîntul și știința. Aproximativ 2 000 de cercetători își desfășoară activitatea în institutele specializate ale Academiei și în cele patru baze de cercetare. Eforturile lor sînt îndreptate spre rezolvarea principalelor probleme din domeniul economiei. Ei fac ample lucrări de prospecțiuni pentru valorificarea bogățiilor țării. În diferite regiuni au fost descoperite mari zăcăminte de cărbuni, colanți minerali, metale prețioase, sare, iar în deservul Gobi — petrol. Prin punerea în valoare a bogățiilor descoperite — ne-a spus inginerul Damdin, ministrul industriei — țara noastră, cunoscută în trecut numai prin creșterea animalelor, va deveni exportatoare de cărbune cocsificabil.

În înfruntarea de mai sus am consemnat câteva din realizările obținute de poporul mongol, câteva schimbări înoltoare pe care socialismul le-a adus în această străveche țară.

Spiridon STANEL

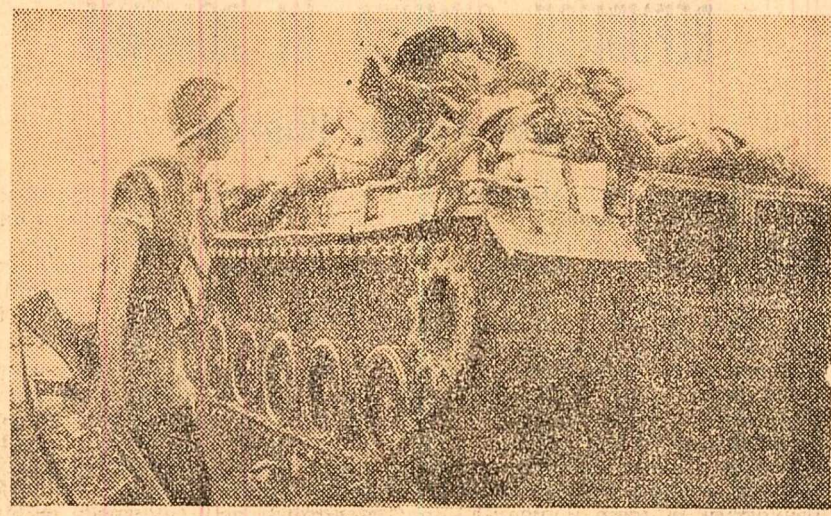
viața internațională

Contrar știrilor difuzate de agențiile de presă

Aeroportul Kisangani se află sub controlul mercenarilor

KINSHASA 10 (Agerpres). — Președintele Republicii Congo (Kinshasa), generalul Joseph Mobutu, a acordat un interviu agenției congoleze de presă în care s-a referit la situația din Kisangani și Bukavu, unde în ultimele zile au avut loc lupte între mercenarii străini, parșutați în cele două orașe, și armata națională congoleză. Contrar știrilor difuzate de agențiile de presă, în interviu său generalul Mobutu a anunțat că aeroportul Kisangani se află încă în mâinile mercenarilor. El a lansat un apel rebelilor de la Kisangani, care controlează încă aeroportul orașului, să elibereze ostaticii civili pe care îi dețin. Potrivit agenției congoleze de

presă, generalul Mobutu a ordonat unităților armatei naționale să nu ocupe aeroportul Kisangani. Această hotărâre a fost adoptată deoarece mercenarii au reușit ca ostatici profesori de la Universitatea din Congo, femei și copii. Totodată, Mobutu a anunțat că toate cartierele orașului Kisangani au fost eliberate și au trecut sub controlul forțelor armate congoleze.

Forțele patriotice sud-vietnameze dau lovituri puternice trupelor în agresiunea americană în provincia Binh Dinh și morți sunt evacuați cu ajutorul tancurilor din linia de luptă

REUNIUNEA DE LA BRUXELLES

ANGLIA ȘI PIAȚA COMUNĂ

BRUXELLES 10 (Agerpres). — Luni a început la Bruxelles sesiunea Consiliului Ministerial al Pieței comune consacrată discuțiilor adevăratei Anglie la acest organism economic. Susținând punctul de vedere al Franței, ministrul de externe Couve de Murville, a relevat că noua comunitate economică care va rezulta prin primirea Angliei și a altor țări va fi ceva diferit de actuala Piață comună, un gen de adunare atlantic-europeană care va duce la reconstituirea blocului occidental. El a subliniat că o asemenea evoluție ar avea repercusiuni asupra relațiilor dintre Est și Vest. Referindu-se la problemele specifice pe care le ridică aderarea Angliei, ministrul francez a spus că modificarea sistemului lirei sterline nu ține numai de o hotărâre a guvernului britanic. Acordul acestuia pentru efectuarea unor modificări nu este, prin urmare, în opțiunea guvernului francez, sufficient.

Sistemul agricol al C.E.E., a declarat în continuare Couve de Murville, este exact contrariul politicii agricole a Marii Britanii. Adoptarea politicii agricole a „celor șase” ar fi de revoluție pentru britanici o adevărată revoluție. Judecând după declarațiile lui Couve de Murville, Franța își menține rezervele față de intrarea Angliei în Piața comună. În această situație, este puțin probabil să se ajungă la o hotărâre care să mulțumească Londra.

ÎN NIGERIA CONTINUĂ CIOCNIRILE ARMATE

● Știri contradictorii ● Orașul Nsukka ocupat de trupele federale ● Postul de radio Enugu anunță respingerea atacurilor ● O intenție a companiei Shell apreciată la Lagos ca „deplorabilă”

LAGOS 10 (Agerpres). — Corespondenții agențiilor occidentale de presă transmit că luni între unitățile guvernului federal nigerian și forțele militare orientale a Nigeriei (provincia orientală a Nigeriei) au continuat luptele. Un purtător de cuvânt militar federal anunța luni seara că trei batalioane ale armatei federale au ocupat orașul Nsukka, una din importante localități situate pe drumul spre Enugu, capitala Biafrie. Purtătorul de cuvânt preciza că ocuparea orașului Nsukka înseamnă oprirea oricăror posibilități de deplasări de trupe de către Ojukwu între nord și sud. Postul de radio Enugu, captat la Cotonou, a transmis că, dimpotrivă, trupele statului Biafra au respins atacurile trupelor federale pînă la frontiera cu Nigeria. Agenția France Presse din Nigeria însă că știrile ce privesc din Nige-

O cuvîntare a lui Todor Jivkov

SOFIA 10 (Agerpres). — După cum transmite agenția B.T.A., în cursul vizitei pe care a făcut-o în regiunea Kirdjali, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, a rostit o cuvîntare în care s-a referit la situația politică din Balcani. Noi vrem să trăim în pace, să dezvoltăm cu și mai mult succes economia noastră și mai puțin viața și mai bună și fericită a întregului popor — a spus, printre altele, vorbitorul. De aceea politica partidului și guvernului este îndreptată spre întărirea relațiilor de bună vecinătate cu toate țările vecine. Noi avem relații prietenești foarte apropiate cu România și Iugoslavia.

S-au îmbunătățit considerabil relațiile noastre cu Turcia și Grecia. Recent, Bulgaria și Grecia au încheiat 12 acorduri. Guvernul nostru respectă aceste acorduri. Ele au fost respectate și de fostul guvern grec. Noi facem și în prezent totul pentru continuarea acestui spirit de înțelegere reciprocă. Dar nu totul depinde de noi. După lovitura militară, noi nu știm ce pași va întreprinde noul guvern grec.

Luni, președintele Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgaria, Gheorghii Traikov, a primit pe președintele Senatului Belgiei, Paul Struye, care se află în vizită în această țară.

„CHOMBE — un trădător al Africii”

Relatările liderului congolez B. M. Diaka

Principalele conținuturi ale Președinției Democratice Congo și Consiliului de Miniștri, todatodată prim-secretar al Partidului Mișcare Populăru a Revoluției și președinte al Comitetului Executiv al partidului, BERNARDIN MUNGUL-DIAKA, în drum spre Alger, a făcut o scurtă școală la Geneva. În legătură cu cazul Chombe — obiectul misiunii sale în capitala algeriană — dl. Diaka ne-a făcut o serie de declarații care, în lumina noilor evenimente din țara sa, au o semnificație deosebită.

— Interceptarea avionului în care se afla Moise Chombe, a spus interlocutorul nostru, este o chestiune ce angajează guvernul spaniol și serviciile de spionaj ale țării amestecate în această afacere. Indiferent de condițiile în care s-a produs interceptarea

riale țării întregi. În sfârșit, Chombe a pregătit o armată de mercenari care a masacrat sute de mii de congolezi. Iată suficiente motive pentru ca poporul nostru să vadă în el un criminal.

— Ce credeți despre presiunile pe care unele guverne le exercită în „cazul Chombe”?

— O asemenea încercare este întreprinsă, de pildă, de guvernul britanic. Nu putem decât să regretăm această, intrucît interfeim bune relații diplomatice cu Anglia.

Unii susțin că Chombe s-ar bucura de influență în Congo. Viața i-a dezmințit. Recent a fost arestat și are în custodia constituției. A participat într-o țară, ca la un rețevă.

După plecarea lui Chombe, ne-am succelat mincele, pentru a face ordine în țara anarhică de acest aventurier pus în solda marii finanțe a unor mari puteri. Dar acum, ca și în alte țări, nu se pun probleme. Comploturile pregătite de Chombe în afară țării și împotriva ei nu ne vor putea împiedica însă să lecum rădăcinile pe care le-a lăsat trăsnetul. Orice încercare a vreunei țări străine de a se amesteca în treburile noastre interne ne va obliga să luăm măsuri de apărare. Căzul Chombe este o problemă congoleză, iar problemele congoleze trebuie soluționate de poporul nostru.

COROSPENDENȚA DIN GENEVA DE LA HORIA LIMAN

lui Chombe noi considerăm drept foarte pozitiv faptul că el se află acum la Alger.

— În continuare, dl. Diaka s-a referit, printre altele, la daunele politice pe care Chombe le-a adus relațiilor Congoului cu alte țări africane.

— În luna iunie — a spus el — am fost la Alger, împreună cu ambasadorul nostru înenat Marcel Lenguemat, pentru a trata problema restabilirii relațiilor diplomatice. Ruperea relațiilor diplomatice cu Algeria a fost o măsură adoptată de Chombe. Guvernul nostru înțelege însă să restabilească bunele raporturi cu Algeria, cu toate că

consideră drept un criminal. Toți africanii văd în Chombe un trădător al Africii.

— Chombe a fost condamnat la moarte în contumacia de organelor de judecată. Ce se va întâmpla cu el, dacă va fi extrădat?

— Principalele cauze de acuzare au fost în nume de trei. Chombe a provocat, în iulie 1960, secesiunea Katangă, pentru a preda această, cea mai bogată regiune a țării, patronilor lui „Union Minière”, todatodată propriii săi patroni. A doua acuzare adusă lui Chombe este aceea de a fi bălăt monedă în Katanga, provocând astfel grave daune mate-

În sprijinul victimelor agresiunii americane

Rockwell Kent, unul din marii pictori ai Americii, apreciat scriitor și cunoscut luptător pentru pace a fost învinuit — după cum relatează ziarul „International Herald Tribune” — de a fi contravenit legii privind „stabilirea de legături cu inamicul”. El a anunțat că va dona premiul Lenin pentru pace în valoare de 10 000 de dolari, care i-a fost decernat de curînd, femeilor și copilor vietnamezi — victime ale agresiunii americane.

„Legalitatea” comisă de Kent a provocat nemulțumiri în cercurile oficiale americane. Explicînd poziția sa, Rockwell Kent scria de curînd că „guvernul american duce astfel un război de exterminare cruntă împotriva poporului iubit de libertate din Indochina Vietnam”. El a milioane și milioane de oameni înțeleg că eroicul popor vietnamez luptă pentru o cauză sfințită — apărarea libertății și liniștii sale naționale.

VIETNAMUL DE SUD TRUPELE S. U. A. RĂSPÎNDESC SUBSTANȚE TOXICE

HANOI 10 (Agerpres). — Comitetul provincial al Frontului Național de Eliberare din provincia sud-vietnameză Ben Tre a dat publicității o declarație în care denunță răspîndirea de către Statele Unite a unei importante cantități de substanțe toxice asupra unor localități rurale din Vietnamul de sud. Timp de mai mult de o săptămîni, în cursul a circa 100 raiduri ale avioanelor americane asupra satelor din provincia Ben Tre și de pe malurile râului Ba Lai au fost răspîndite mari cantități de substanțe toxice, care au distrus recoltele, provocînd în aceeași timp moartea sau îmbolnăvirea gravă a populației civile.

agențiile de presă transmit:

25 de membri ai Partidului comunist arestați în Spania. Arestările au fost efectuate săptămîna trecută la Madrid, Barcelona, Bilbao, Sevilla și alte orașe.

Relațiile diplomatice ale Cambodgiei cu țările care nu s-au angajat să respecte actualele frontiere ale acestei țări vor cunoaște un „inghet” definitiv în luna septembrie a anului curent, a declarat președintele Norodom Sihanuk în fața Congresului Național. Prințul a precizat că „nu va fi vorba de ruperea oficială a relațiilor diplomatice, ci de o restrîngere a lor.

Generalul Birchinal la Atena. Duminică a sosit la Atena, într-o vizită oficială, generalul american David Birchinal, comandantul suprem adjunct al forțelor americane din Europa. El a avea întrevăderi cu premierul Constantin Kollas și alți membri ai guvernului grec. Potrivit unor cercuri bine informate din Atena, liderii militari greci vor duce tratative în legătură cu reluarea unor livrări americane de tancuri și alte materiale militare importante destinate Greciei.

Festival internațional al filmului științifico-fantastic la Triest. Sînt prezentate filme din Belgia, Canada, Cehoslovacia, Franța, Italia, Japonia, Marea Britanie, Iugoslavia, Mexic, Polonia, România, Spania și Statele Unite. Despre filmul „Faust XX” prezentat la festival, agenția Ansa relatează: „Lung metrajul românesc în alb-negru, „Faust XX”, în regia lui Ion Popescu Gopo, este o satiră care tratează într-o manieră modernă micul vis al lui Faust. Filmul a satisfăcut critica și publicul; chiar dacă în unele secvențe apare puțin cam lent, el este totuși plăcut”. „L'Unită” subliniază că „în „Faust XX” el regimul pe Ion Popescu Gopo neschimbat întepător, exact așa cum l-am cunoscut”.

A 18-a adunare generală a Uniunii Europene de Radiodifuziune și-a început lucrările la Istanbul. Sînt discutate problemele folosirii sateliților pentru telecomunicații, revizuirii convenției de la Berna cu privire la dreptul de autor și schimburilor de programe.

Adunarea generală a admis trei noi membri asociați: Radioteleviziunea algeriană, Radioteleviziunea iraniană și Radiodifuziunea japoneză.

Congresul internațional minier și-a deschis lucrările la Moscova. Dezbaterile vor fi axate pe tema progresului tehnoc în industria minieră. Participă circa 2 000 de delegați din 44 de țări. Delegația română este condusă de Bujor Almișan, ministrul minelor.

Problemele dezvoltării economiei iugoslave în dezbaterile ședinței comune a Secției Federale și Vecei pentru problemele economice ale Uniunii Federale a R.S.F. Iugoslavia. În cadrul ședinței, ultima înaintea vacanței de vară a parlamentului, vor fi discutate probleme actuale privind dezvoltarea economiei. De asemenea vor fi dezbătute proiectele de lege privind investițiile comune ale întreprinderilor iugoslave și colaborarea financiară și în producția de economiei iugoslave cu economiile altor țări.

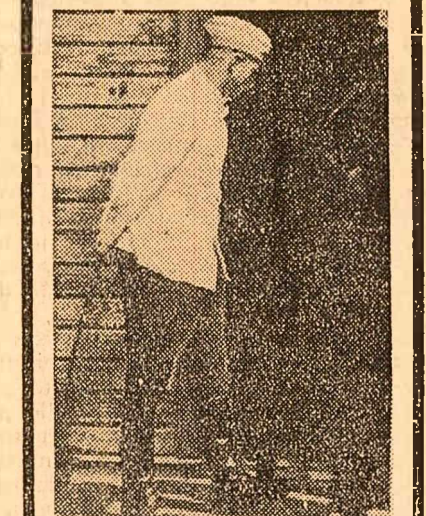
Avertisment al R. P. Chineze. La 9 iulie, două avioane americane au violat spațiul aerian al Republicii Populare Chineze, în regiunea insulelor Hainan și Tung din provincia Guandun, relatează agenția China Nouă. În legătură cu aceasta un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al acestei țări a fost autorizat să dea publicității un avertisment serios.

Noua Zeelandă a trecut la un nou sistem monetar. Începînd de luni, în locul lirei au fost puși în circulație dolari și cenți.

Al XIV-lea Congres al Societății Internaționale de Urologie, la care 700 de specialiști din meroase țări vor face comunicări în legătură cu rezultatele cercetărilor lor, îndeosebi în problema grefelor de rinichi s-a deschis luni la München. Din partea Uniunii Sovietice participă prof. dr. Oscar Franke, rectorul Institutului medico-farmacologic din Iași și dr. Constantin Blaja, de la Institutul medico-farmacologic din București.

note În așteptarea sentinței

Scena se petrece la uzina de automobile „Volkswagen do Brasil”, din apropiere de Sao Paulo. Senhor Franz Stangl este chemat la telefon: „Aici serviciul de circulație. Fiica dv. a avut un accident. Veniți urgent la spital.” Mecanicul de automobile Stangl se grăbește să ajungă la spital. Nimicrează într-o cursă. În acest fel, în februarie 1967, poliția braziliană a pus mîna pe fostul comandant al lagărelor naziste de exterminare Sobibor și Treblinka, un criminal de război urmărit din 1948. Hauptsturmführerul SS Stangl, una din figurile importante ale mașinii naziste de exterminare, a fost numit comandant al lagărului Sobibor în aprilie 1942.

Stangl inspectînd o sarcă de dezinuși la Treblinka

Noul comandant s-a îngrijit imediat de introducerea „ingrijii” și a unui „ritm de lucru” mai accelerat. El a construit noi camere de gazare, a înlocuit vechile instalații de pompare a gazului cu altele noi, perfecționate. A introdus schimburi de zi și de noapte, mărind astfel capacitatea de gazare la 18 000 oameni în 24 de ore. Toate acestea i-au adus lui Stangl distincții înalte din partea căpeteniilor naziste, cit și postul de comandant al lagărului de la Treblinka.

În 1943 o răscoală a deținuților de la Treblinka a pus capăt acestei cariere a lui Stangl. El a fost trimis în Iugoslavia, unde a participat la acțiunile de repatriere a partizanilor. La sfîrșitul războiului a fost făcut prizonier de trupele americane, reușind însă, în 1948, să evadeze dintr-un detașament de muncă la care fusese repatriat.

Cu ajutorul unei organizații naziste secrete, trecînd prin mai multe țări europene, să se refugieze în Brazilia și se stabilește, împreună cu familia, în apropierea de Sao Paulo.

...Februarie 1964. O persoană necunoscută se prezintă în biroul lui Wiesenthal din Viena (conducătorul unei asociații particulare care se ocupă de urmărirea nazistilor), oferindu-i să dîruieze locul unde se află Stangl. Fost membru al Gestapoului, necunoscutul a cerut inițial pentru serviciile sale 25 000 de dolari. Pînă la urmă s-a mulțumit cu 7 000 — „un cent pentru fiecare din cei 700 000 de victime ale lui Stangl la Treblinka” — a declarat el.

Pînă la prinderea lui Stangl au mai trecut toți 3 ani. Acum cîteva zile el a fost adus în R.F.C., fiind extrădat de Brazilia la cererea guvernului vest-german. Extrădarea au cerut-o și guvernele R. P. Polone și Austriei. În timp ce este deplasat la penitenciarul din Düsseldorf, tribunalul acestui oraș desfașoară pregătirile în vederea procesului la care Stangl va trebui să răspundă pentru crimele sale.

G. DASCALU

SEDINȚA CONSILIULUI DE SECURITATE

NEW YORK 10. (Agerpres). — Duminică seara Consiliul de Securitate s-a întrunit din nou, cu o oră și jumătate mai tîrziu decît fusese stabilit inițial, pentru a examina în continuare plîngerile R.A.U. și Israelului cu privire la violarea hotărîrii de încetare a focului în zona Canalului de Suez. Au participat ca invitați la masa Consiliului, fără drept de vot, reprezentanții Israelului, R.A.U., Siriei și Jordaniei. Reprezentantul U.R.S.S., Nikolai Fedorenko, a declarat că „sarcina cea mai urgentă rămîne rezolvarea imediată a trupelor israelo-greștii”. Expresînd pînă la urmă că Israelul s-a făcut vinovat de o încălcare „premeditată” a încetării focului, el a cerut aplicarea de sancțiuni împotriva acestui stat, în conformitate cu dispozițiile Cartei, în cazul cînd „nu va aplica hotărîrile existente privind încetarea focului”.

Lordul Caradon, reprezentantul Angliei, a subliniat că sarcina cea mai urgentă trebuie să fie discutarea sugestiilor făcute de secretarul general al O.N.U., U Thant, în ședința de sîmbătă seara a Consiliului de Securitate, și anume mînarea unor observatori care să fie staționați de ambele părți ale liniei de încetare a focului din zona Canalului de Suez, arătînd totodată, că intrucît există un acord într-un număr de probleme „nu trebuie făcut nimic care să ducă la o depărțare a pozițiilor diferitelor delegații”.

Au mai luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., Arthur Goldberg, care a spus că membrii Consiliului de Securitate trebuie să adreseze un apel ambelor părți pentru a respecta cu scrupulozitate hotărîrea de încetare a focului și să aprobe propunerea secretarului general privind mînarea de observatori, precum și reprezentantul statului Mali, Moussa Leo Keita, care s-a declarat în favoarea retragerii trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate.

După o intervenție a lui U Thant, care a comunicat Consiliului noi observații cu problema trimiterii de observatori, ședința a fost suspendată pentru consultări, fiind reluată după aproape trei ore și jumătate.

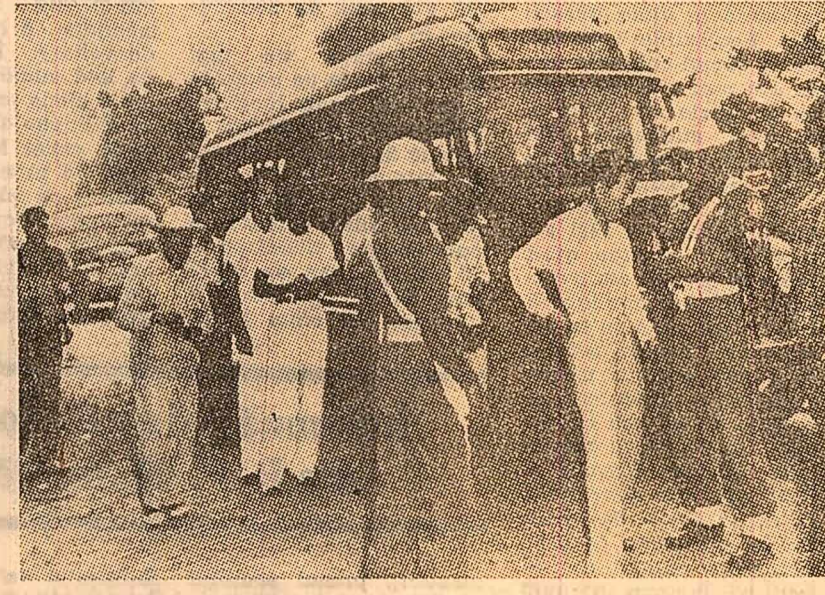
Consiliul a mai dat apoi ascultare intervențiilor reprezentanților Siriei și Israelului, după care s-a procedat la o altă suspendare pentru noi consultări. La sfîrșitul acestora, Consiliul a aprobat o declarație de președintele E. Makonnen, prin care se cere șefului statului major al Organismului Națiunilor Unite pentru supravegherea armistițiului în Palestina (U.N.T.S.O.), generalul Udd Bull, să ia legătura cu părțile de ambele părți din zona Canalului de Suez, a unor observatori ai O.N.U., în conformitate cu propunerea secretarului general.

Întîlnire tripartită la Cairo

CAIRO 10 (Agerpres). — Președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, președintele Consiliului Național al Revoluției din Algeria, Houari Boumedienne, și regele Hussein al Jordaniei s-au întîlnit luni seara la Cairo pentru a examina situația existentă în prezent în Orientul Apropiat. În cursul zilei au avut loc convorbiri între președintele Nasser și președintele Boumedienne.

Remanierea guvernului irakian

BAGDAD 10 (Agerpres). — Din însărcinarea președintelui Abdel Rahman Aref, Taher Yahiya a format un nou guvern al Irakului. Guvernul precedent, alcătuit în luna mai a.c., era condus de însuși președintele Aref. Noul cabinet este alcătuit din 19 miniștri. Președintele Yahiya deține provizoriu și funcția de ministru al afacerilor externe. Portofoliul afacerilor externe este încredințat, tot provizoriu, ministrului de stat pentru problemele prezidențiale, Ismail Khairallah. Ministrul al apărării a rămas generalul Mahmoud Shukri, iar ministrul de finanțe Abdel Rahman al Habbib.

În Filipine, în zona Luzon s-au semnalat grupuri de partizani. Poliția cercetează persoanele care circulă în această regiune